

Καστελλιώτικα Νέα

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ»

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΙΝΑ & ΔΑΦΝΟΜΗΛΗ 1Α • 106 80 ΑΘΗΝΑ • ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 210 3637783 - FAX: 210 3629750
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 28 (209) • ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ' • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2004 • ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΕΥΡΩ 0.20

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΜΑΣ ΣΧΟΛΕΙΟ

Είναι παραδεγμένο απ'όλους, ότι οι στυλοί που στηρίζουν το Ελληνικό Χωριό είναι τρεις: Ο Πρόεδρος της Κοινότητας, ο Παπάς και ο Δάσκαλος. Λείποντας ένας απ'αυτούς τους τρεις συντελεστές, δεν υπάρχει χωριό. Πρώτα-πρώτα ο Πρόεδρος θα φροντίσει και προς τα μέσα και προς τα έξω για τη λειτουργία του χωριού. Θα φροντίσει για τους δρόμους, για τα νερά, για τη συγκοινωνία, για το φως, για τα τηλέφωνα, για την επικοινωνία προς τα έξω. Και προς τα έξω θα φροντίσει για τις

επιχορηγήσεις του, για την σχέση με το Δήμο και με την Νομαρχία, για τη δημιουργία βελτιωτικών έργων και τις σχέσεις του χωριού με την Κυβέρνηση. Ο Παπάς από την άλλη μεριά, έχει το ρόλο του πνευματικού ταγού. Μεριμνά για τον εκκλησιασμό των πιστών του χωριού και για τις γενικότερες θρησκευτικές τους ανάγκες, βαφτίσια, γάμους, κηδείες, αλλά και για ευρύτερα κοινωνικά και ανθρωπιστικά καθήκοντα, για την αρωγή και την

(Συνέχεια στη σελίδα 6)

ΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Είναι αλήθεια, όπως άλλως τε ο'όλη την Ελλάδα, απ'όπου επετράπη η ελεύθερα είσοδος στους οικονομικούς μετανάστες, στο χωριό μας ήρθαν και εγκαταστάθηκαν δέκα οικογένειες αλβανικής καταγωγής. Πριν την εγκατάστασή τους λόγω της μεγάλης αστυφιλίας που παρατηρήθηκε στο χωριό μας ιδιαίτερα μετά τον πόλεμο τα πάντα ερήμαξαν και δεν εύρισκε κανένας έναν εργάτη ή έναν τεχνίτη να τον βοηθήσει στις πιο επείγουσες εργασιακές ανάγκες του.

Η εγκατάσταση αυτών των δέκα οικογενειών, όχι μόνο κάλυψε το κενό, αλλά έδωσε και νέα ζωή εκεί που δεν υπήρχε. Οι άνθρωποι προσαρμόστηκαν απόλυτα στις Καστελλιώτικες συνθήκες, μας γνώρισαν και τους γνωρίσαμε και αποτελούν πλέον, όχι μόνο κομμάτι του πληθυσμού μας, αλλά κομμάτι της καθημερινής μας ζωής. Τα παιδιά τους αποτέλεσαν τον κύριο κορμό των μαθητών του σχολείου μας, όσο λειτουργού-

σε, και αρχίζοντας η επαναλειτουργία του θα συνεχίσουν να φοιτούν με τ' άλλα Καστελλιώτικα.

Με την εγκατάστασή τους

και την πρόθυμη παροχή της εργασίας τους, όπου και αν κληθούν, αλλά με την προσαρμοσμένη διακριτική συμπεριφορά τους απέναντι όλων των συγχωριανών μας, στέκουν σοβαροί παράγοντες στη διατήρηση του χωριού μας. Για να γίνει αυτό κατανοητό, ας φανταστούμε, ότι για μια στιγμή αν λείψουν, δεν είναι μόνο ότι το χωριό μας θα καταδικαστεί στην απραξία, αλλά σε πλήρη μαρasmus από κάθε πλευρά. Κι ακόμα το σπουδαιότερο, ότι με την άψογη παρουσία τους στάθηκαν σοβαρός συντελεστής στην διαρκή ασφάλειά του.

**Ο Πρόεδρος και το
Διοικητικό Συμβούλιο
του Συλλόγου μας
σας εύχονται
Καλά Χριστούγεννα
και Ευτυχισμένους
ο Καινούργιους Χρόνους**

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΣΤΟΥΣ ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ

Οι επιτυχόντες στα Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. Καστελλιώτες, να μας στείλουν μια φωτογραφία τους και την βεβαίωση της Σχολής τους, μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2005.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας γνωστοποιεί σε όλους τους συμπολίτες μας, ότι κατά την βράβευση των επιτυχόντων στα Ανώτατα Πνευματικά Ιδρύματα κατά την σχετική εκδήλωση της 4ης Μαρτίου 2005 είναι απαραίτητη η προσέλευση των βραβευμένων ή των γονιών τους.

Η μη προσέλευση τούτων θα αποκλείσει τη βράβευσή τους.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Προς Δημ. Διαμέρισμα Καστελλίων
Καστέλλια Φωκίδος 330 57

Αθήνα, 20/11/2004

Πρακτικό αριθμ. 4/2004 - Απόφαση 15/2004

Αγαπητέ Κε Πρόεδρε,

Με ιδιαίτερη συγκίνηση διάβασα στο τελευταίο φύλλο της τοπικής μας εφημερίδας «ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ» την πρότασή σας, για την ονομασία κάποιων δρόμων του χωριού μας με
(Συνέχεια στη σελίδα 3)

Καημένο μας σχολειό. Έκανες διάλειμμα κι έβλεπες να ξετρυπώνουν πατείς με πατώσε τσιουζίνες παιδιά σχολιαρούδια και να ορμούν στον αυλόγυρο. Βούιζε μελισσοκόφινο ο τόπος απ' τις φωνές και τα παιχνίδια. Άλλα τρέχαν και κλωτσούσαν το τόπι, άλλα κυνηγιόντουσαν, κάποιον τούσπασαν τις τράντες απ' το τραβολόγημα και μάζευε το παντελόνι του, τα κορπισόπουλα χαράκωναν κι έπαιζαν το κουτσό, ο άτακτος σκαρφάλωνε στα παραθύρια και η μικρότερη σκούπιζε τα μάτια στη γωνιά που δεν την έπαιζαν, χόρευε η ζωή και σέπαιρνε

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

ΦΩΣ ΠΟΥ ΕΣΒΗΣΕ

η καρά με τα βλαστάρια του χωριού που την κρατούσαν. Και σαν έβγαине ο δάσκαλος στην πόρτα κι έκλεινε το διάλειμμα και μαζεζόταν τασκέρη, γίνονταν εκκλησιά οι αϊθουσες. Εκεί άρχιζε η λειτουργία των Γραμμάτων. Οι σοφοί μας δάσκαλοι -τα πιο αγαπημένα πρόσωπα της μνήμης- απλά και πρακτικά

Του Γ. Αγιουργιώτη

μπόλιαζαν στη σκέψη μας που τραβούσε σα σφουγγάρι τις γνώσεις, αχτίδες, να πεις, απ' το φως της αλφάβητας και των αριθμών. Και σαν ρχόταν το μεσημέρι σκορπούσαν τα παιδιά με τα σακκούλια και τις τσάντες μες στους δρόμους και τα σοκκάκια, έτσι όπως σκόρπισαν αργότερα μέσα στις πολιτείες

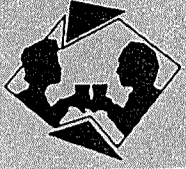
και την ξενιτιά και γέμισαν τα σπίτια τους προκομένους, γραμματισμένους κι επιστήμονες.

Κάθομαι σήμερα και κυπάζω το σχολειό μας. Κλειστό, χωρίς παιδιά, χωρίς δασκάλους. Στερωμένο πάνω στον αρχιτεκτονικό λίθινο σκελετό του, ένας τέλειος σκελετός χωρίς ψυχή, κλουβί χωρίς πουλιά. Έτσι μούρχεται, είπε κάποιος, να φωνάξω τους επιστήμονες, στρατηγούς και στρατιωτικούς, τους ιδιωτικούς και δημοσίους υπαλλήλους, να πάμε να εγγραφούμε ξανά στο Δημοτικό μας. Καημένο μας σχολειό, τι να πεις, σέφαγε και σένα η αστυφιλία.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ ΤΗΝ 4η ΜΑΡΤΙΟΥ 2005

Στο ανακαινισμένο Ξενοδοχείο "TITANIA" την 4η ΜΑΡΤΙΟΥ 2005, ημέρα Παρασκευή και ώρα 9 μ.μ. θα γίνει ο χορός μας και η βράβευση των Νέων Καστελλιωτών, που πέτυχαν στις ανώτατες Σχολές.

ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΕΙΨΕΙ ΚΑΝΕΝΑΣ

Κοινωνικά

ΓΑΜΟΙ

Στις 6 Νοεμβρίου 2004 στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδας Πειραιά έγιναν οι γάμοι του Στέλιου Παπαϊωάννου και της Γιολάντας Αισωπάκη εγγονής του Κώστα (Κίτσου) Βέλλιου. Ακολούθησε γαμήλιο δείπνο και γλέντι.

Τα Κ.Ν. εύχονται κάθε ευτυχία.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Απεβίωσε και κηδεύτηκε στην Αθήνα ο Γεώργιος Δήμος ετών 90.

Απεβίωσε και κηδεύτηκε στην Αθήνα ο Φώτης Μελάς γιός της Φωτεινής Ν. Τσακρή στις 25 Οκτωβρίου 2004 ετών 28.

Απεβίωσε και κηδεύτηκε στον Πειραιά η Μαρία Γ. Διέννη στις 30.10.2004.

Απεβίωσε και κηδεύτηκε στην Αθήνα ο Μενέλαος Τσάκαλος.

Απεβίωσε και κηδεύτηκε στον Πειραιά ο Ταξιάρχης Δ. Λέζας στις 8.11.2004.

Απεβίωσε και κηδεύτηκε στα Καστέλλια ο Νικόλαος Τρικούζας ετών 86.

Απεβίωσε και κηδεύτηκε στα Καστέλλια ο Χρήστος Λιάνης ετών 95.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Ο κ. Στέλιος Ματσής σύζυγος της Φρόσως Κουσουρή προσέφερε εις μνήμη της για τον Άγιο Αθανάσιο Παλιόχλωμο 150 ευρώ. Τον ευχαριστούμε.

Ο Δημήτρης και η Αγνή Βέλλιου - Γκλέτσου στην μνήμη της μητέρας τους Βασιλικής Ε. Γκλέτσου, που έ-

φυγε από κοντά μας στις 13 Ιουνίου 2004 προσέφεραν:

1. Στον Πολιτιστικό Σύλλογο Καστελλίων 100 ευρώ, για την αγορά υποδημάτων ανάλογα των στολών του χορευτικού.

2. Στον Σύλλογο Γυναίκων Καστελλίων 100 ευρώ, για τις δραστηριότητές του.

3. Στον Προοδευτικό Σύλλογο «Τα Καστέλλια» 30 ευρώ, για τους σκοπούς του Συλλόγου.

Η υπέροχη ανάμνησή της και η ποιότητα του ανθρώπου θα μας συνοδεύει και θα μας καθορίζει όσο θα ζούμε.
Δημ. και Αγνή Βέλλιου

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Εις μνήμη Μενέλαου Τσάκαλου για την ανακαίνιση του Αγίου Αθανασίου Παλιόχλωμο αντί στεφάνου προσέφεραν:

1. Αθανάσιος Παν. Παπανικολάου 100 ευρώ.

2. Ευθύμιος Παν. Παπανικολάου 100

3. Ευάγγελος Παν. Παπανικολάου 100

4. Ελένη Γεωργ. Παπανικολάου 100

5. Σεραφείμ και Παναγιώτης Ε. Παπανικολάου 100

6. Επίσης για τον ίδιο σκοπό ο Σύλλογός μας προσέφερε 100 ευρώ

Ευχαριστούμε όλους για τις προσφορές τους.

• Η κυρία Φωτεινή και Αγνή Μελά εις μνήμη γιού και αδελφού ΦΩΤΙΟΥ ΜΕΛΑ 100 ευρώ και η κυρία Αγνή Παναγ. Τσακρή εις μνήμη του εγγονού της Φωτίου Μελά 50 ευρώ για τους σκοπούς του Συλλόγου μας.

• Στη μνήμη του αγαπημένου μας ΦΩΤΗ ΜΕΛΑ ανηψιού και ξάδελφου προσφέρουμε στον Σύλλογό μας 500 ευρώ για τους σκοπούς του.

Αθανάσιος Ελευθερία Πέπη και Νικόλαος Τσακρής

Τα Κ.Ν. συλλυπούνται θερμά την οικογένεια και τους συγγενείς του Φ. Μελά

ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

Η κυρία Ρούλα συζ. Ιωάννου Κολύρη προήχθη εις την υπηρεσία της και έλαβε τον βαθμό του Γενικού Συντονιστή Ελεγκτικού Συνεδρίου του Κράτους.

Της ευχόμαστε επιτυχία στο έργο της.

Η κ. Αγγελική Παπαπαναγιώτου - Λέζα, νύφη του χωριού μας, σύζυγος του πολιτικού μηχανικού Δημήτρη Λέζα, προήχθη σε Πρόεδρο Πρωτοδικών Διοικητικών Δικαστηρίων και τοποθετήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Επίσης, τον Οκτώβριο περάτωσε με επιτυχία τη έρευνα - μελέ-

τη που διεξήγαγε στο Πανεπιστήμιο του Cambridge στην Αγγλία, όπου φοίτησε για ένα χρόνο κατόπιν υποτροφίας, που το εν λόγω Ίδρυμα της χορήγησε. Αντικείμενο αυτής ήταν το Δίκαιο του Ασύλου και η προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

Ο Ανδριανός Γ. Τσικνής εγγονός της Αντωνίας Γ. Σήμου πέτυχε στο ΤΕΙ Θεσσαλονίκης Τμήμα Τουριστικών Επαγγελματιών.

Αυτοί που μας έφυγαν

ΜΑΡΙΑ Γ. ΔΙΕΝΝΗ

Την 30.10.2004 πέθανε και κηδεύτηκε στον Πειραιά η Μαρία Γ. Διέννη η «Μαριούλα», όπως την ξέραμε και την προσφωνούσαμε όλοι. Αδερφή του Νίκου και του γιατρού Γιάννη Διέννη είχε την ατυχία να χάσει τ' αδέρφια της που τόσο ήσαν αγαπημένοι. Ήρεμη και αγαπητή με την προθυμία και την πρόσχαρη συμπεριφορά της είχε την εκτίμησή όλων.

Τα «Κ.Ν.» συλλυπούνται θερμά τους οικείους της.

* * *

ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ Δ. ΛΕΖΑΣ

Αθόρυβος, όπως έζησε, έτσι και έφυγε ο Ταξιάρχης Δ. Λέζας. Σεμνός και πράος από παιδί ακόμη, τελειώνοντας το σχολείο πήγε στον Πειραιά κοντά στον τότε ακμάζοντα επαγγελματικό Θείο του εμπορορράπη Σπύρο Π. Λέζα και άρχισε μαθητευόμενος στο επάγγελμα, για να εξελιχθεί σιγά - σιγά με τα χρόνια σ' έναν από τους εκλεκτούς επαγγελματίες. Η προσιτή κοινωνική του συμπεριφορά και η αγαθή του προαίρεση τον συνόδευσαν σ' όλη τη ζωή και έχαίρε εκτιμήσεως μεταξύ φίλων και γνωστών.

Απροσδόκητα μας άφησε χρόνους την 8.11.2004 και κηδεύτηκε στον Πειραιά.

Τα «Κ.Ν.» συλλυπούνται τους οικείους και συγγενείς του.

* * *

ΧΡΗΣΤΟΣ ΛΙΑΠΗΣ

Πλήρης ημερών πέθανε και κηδεύτηκε στις 21 Νοεμβρίου 2004 ο Χρήστος Λιάπης. Ήρθε από τη Βάργανη και εγκαταστάθηκε στο χωριό μας, ό-

«Αφιέρωμα για τα 100 χρόνια ζωής του Σ.Σ. Μπράλου»

Ο Προοδευτικός Σύνδεσμος Γυναίκων Σ.Σ. Μπράλου «Η Κυνέλη», αφιερώνει το Ημερολόγιο του 2004 για τα 100 χρόνια ζωής του Σιδηροδρομικού Σταθμού του χωριού μας, ανατρέχοντας σε στοιχεία που αντλεί από το ιστορικό αρχείο του κ. Γεωρ. Παν. Τσίτσα. Έτσι διαβάζουμε στο καλαίσθητο ημερολόγιο τα παρακάτω ενδιαφέροντα:

Στις 5 Απριλίου 1904 γίνονται τα εγκαίνια της σήραγγας Μπράλου, ολοκληρώθηκαν τα τεχνικά έργα της περιοχής και στις 11 Ιουλίου 1905 αρχίζει η εκμετάλλευση του τμήματος γραμμής Αμφίκλειας - Μπράλου, ενώ στις 20 Ιουλίου 1905

άρχισε να λειτουργεί το τμήμα γραμμής Μπράλου μέχρι Δομοκό - Μπεκίρι.

* Τα κτίρια του Σ.Σ. Μπράλου: Αρχισαν να κτίζονται από το 1878, με σχέδια Γάλλων. Οι εργασίες τελείωσαν το 1903 και άρχισε να λειτουργεί ο σταθμός από τις 11/7/1905. Ο Σταθμός απέχει από την Αθήνα 194 χλμ. Το πλάτος της γραμμής είναι 1,44 μ. Ο Σταθμός βρίσκεται σε υψόμετρο 361 μέτρα.

* Η Σήραγγα του Μπράλου (Γαλαρία): Αρχισε να κατασκευάζεται το 1878. Τα εγκαίνια έγιναν στις 17/04/1904. Λειτουργήσε στις 20/7/1905. Απέχει από το Σταθμό 2 χιλιόμετρα. Έχει μήκος 2.217 μέτρα. Ανατινάχθηκε από τους Γερμανούς στις 17/10/1944. Ολοκληρώθηκε η ανακατασκευή της τον Απρίλιο του 1947 από τους Σ.Ε.Κ. και την ΑΜΑΚ. Στη γαλαρία είχαν δουλέψει σχεδόν όλοι οι Μπραλιώτες.

* Η Γέφυρα του Μπράλου (Παπαδιάς): Η κατασκευή της άρχισε το 1887 με σχέδια - εκτέλεση Ιταλών και επίβλεψη Γάλλων. Τα εγκαίνια έγιναν στις 17/4/1904. Λειτουργήσε στις 20/7/1905. Έχει μήκος 317 μέτρα. Ανατινάχθηκε και κατεστράφη ολοσχερώς στις 17/10/1944 από τους Γερμανούς κατά την αποχώρησή. Ανακατασκευάστηκε και άρχισε να λειτουργεί στις 17/4/1947. Τα εγκαίνια έγιναν τον Ιούλιο 1947.

* Ιστορικά στοιχεία για το Σ.Σ. Μπράλου: Το 1874 έγινε η χάραξη της σιδηρο-γραμμής από τον Πειραιά μέχρι τα σύνορα (σημερινή Κεντρική Ελλάδα). Το 1878 στο Μπράλο συγκεντρώθηκαν τοπογράφοι, μηχανικοί, τεχνικοί, γεφυροποιοί από την Ελλάδα, Γαλλία, Ιταλία, Γερμανία, Ελβετία κ.λπ., προκειμένου να υλοποιήσουν τα σχέδια του διαγωνισμού α) για την κεντρική γραμμή Πειραιώς - Σύνδραν και β) για τον οδοιποτικό σιδηρόδρομο Μπράλου - Ιτέας (που δεν έγινε ποτέ). Από το 1878 άρχισαν να ανοίγουν τα πρώτα μαγαζιά (παράγκες) στο σταθμό από τους Ν.Γ. Χολέβα (μετέτρεψε το μαντρί του σε μαγαζί) και Δήμο Αθ. Μαγκλάρα (είχε Χάνι στον Μπράλο) και παράλληλα άρχισαν και άλλοι «Μικροκαταστηματορχειές» να δραστηριοποιούνται και να «χτίζονται» τα πρώτα σπίτια.

Σ.Σ. Μπράλος 2004-06-08
Τα στοιχεία του κειμένου είναι από το ιστορικό αρχείο του Γ. Π. Τσίτσα

Και ρωτάμε απευθυνόμενοι σε κάθε αρμόδιο, ιδιαίτερα τον Υπουργό Συγκοινωνιών: Εφόσον υπάρχει πλήρης υποδομή λειτουργίας του, και ο Μπράλος είναι συγκοινωνιακός κόμβος μιας μεγάλης Περιφέρειας, εξυπηρετώντας 24 χωριά, γιατί δεν λειτουργεί ο Σταθμός;

ΕΝΗΜΕΡΩΝΕΤΕ
ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ
ΜΕ ΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Τριμηνιαία Έκδοση
«ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ»
Ιδιοκτησίας του
Προοδευτικού Συλλόγου
«ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ»
Οδός Σίνα & Δαφνομήλη 1Α
Αθήνα - Τ.Κ. 106 80
Τηλ. 210-36.29.750
Fax. 210-36.29.750
Α.Φ.Μ. 0090381071
ΚΩΔΙΚΟΣ: 4490

◆◆◆

Συντάσσεται
από Επιτροπή του Δ.Σ.
Υπεύθυνος
Νίκος Γ. Παπανικολάου
Οδός Πύρου 35
Κηφισιά - Τ.Κ. 145 64
Τηλ.: 210-80.76.773

◆◆◆

Αριθμός φύλλου 210
ΟΚΤ. - ΝΟΕΜ. - ΔΕΚ. 2004

◆◆◆

Ηλεκτρονική σελ/ση -
Εκτύπωση
ΑΦΟΙ ΖΟΥΜΠΟΥΛΗ Ο.Ε.
Γερανίου 7 - 2ος όροφος
Τηλ. - Fax: 210-52.38.107
E-mail: costaszl@yahoo.gr

◆◆◆

Τεχνικός σύμβουλος
Κ. ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ
Αγιοσιδάου 20 - Αθήνα
Τηλ.: 210-52.36.835

**ΚΟΡΟΜΠΙΛΗΣ
Γ. ΗΛΙΑΣ**
ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΜΕΝΑ
ΔΩΜΑΤΙΑ
ΓΡΑΒΙΑ ΦΩΚΙΔΟΣ
ΤΗΛ. 22650 91706

Χρήματα μας απέστειλαν		
1. Οικογένεια Γεωργ. Παπαϊωάννου	Καστέλλια	ευρώ 50
2. Ιωάννης Κοθύρης	Αθήνα	50
3. Λέλα Παν. Λιάκου	Χαλκίδα	30
4. Αικατερίνη Τσακαγιάννη - Παπαδοπούλου	Αθήνα	50
5. Γεώργιος Π. Τσιμπούρης	Αθήνα	20
6. Μάνθος & Αγγέλα Δημητρίου	Αθήνα	50
7. Κυβέτη Ευαγγελιάκου - Παπανικολάου	Λακωνία	120
8. Ελένη Γ. Παπανικολάου	Αθήνα	50
9. Κατίνα Κουδούνα - Οικονομίδου	Καλιφόρνια	Δολ. 100
10. Παναγιώτης Ν. Μακρής	Καστέλλια	ευρώ 20
11. Κωνσταντίνος Γραβιά	Αθήνα	40
12. Κυριακή Ελένη	Αθήνα	50
- Ο Στέλιος Ματσής, Ευθυμία Κορδά - Κουσουρή και Μαρία Παναγοπούλου - Κουσουρή προσέφεραν από 25 ευρώ σύνολο 75 ευρώ εις μνήμη Φρόσως Ματσής - Κουσουρή για τους σκοπούς του Συλλόγου μας.		
- Επίσης τα παιδιά του Γεωργίου Δήμου, Ευάγγελος - Μαρία και Ντίνα προσέφεραν στον Σύλλογό μας εις μνήμη του πατρός των 50 ευρώ.		

Το πρόσωπο του παππού μου κοιτάζει με την εντύπωση που κάνει ένα σκαμμένο σε ένα μικρό παιδί. Οι χαρακιές του μ'έκαναν να το παρατηρώ με τις ώρες. Τότε ήξερα, πως ο χρόνος αυλακώνει το δέρμα των ανθρώπων. Δεν ήξερα όμως, πως οι αυλακιές στο διάβα τους μαρτυρούσαν και από μια ιστορία. Όταν πέθανε ο Ρετσολιάς ο Μοσχολιός ήταν 87 χρονών και εγώ κορίτσι στο γυμνάσιο. Είχε ζήσει μια γεμάτη ζωή με τη γυναίκα του τη Λία και τα παιδιά και τα εγγόνια του. Μια ζωή που όση είχα την τύχη να δω μου φαινόταν πως κυλούσε ήρεμη κάτω από την σκέπη του Παρνασσού και της Γκιόνας. Και όντως ήταν ήρεμη. Η ζωή του το χρωστούσε άλλωστε.

Αινιδικές Ιστορίες Καιοχής

Ίσως γιατί κάποτε, πριν σχεδόν μισό αιώνα, η ζωή άρχισε να ρίχνει τις πρώτες έντονες χαρακιές στο σώμα και στην ψυχή του.

Δεν έκανα ποτέ ένα δώρο στον παππού μου το Ρετσολιά. Ήμουν παιδί τότε που ζούσε και δεν ήξερα τι θα μπορούσε να θέλει ένας απλοϊκός άνθρωπος σαν αυτόν. Τώρα όμως που δεν είμαι πια παιδί, ξέρω πως το παρελθόν μπορεί να γυρίσει και να μπερδευτεί με το παρόν, έτσι που να μπορεί να στάζει βάλσαμο στην ψυχή και όσων ζουν και όσων έφυ-

γαν.

Φέτος συμπληρώνονται 17 χρόνια από το θάνατο του παππού μου κι εγώ θα ήθελα να του κάνω έστω και ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΜΕΝΑ ΕΝΑ ΔΩΡΟ, διηγώντας κάποιες στιγμές της ζωής του, αφιερώνοντας λίγες γραμμές στις σελίδες της εφημερίδας του χωριού του, που τόσο αγάπησε. Τις στιγμές αυτές μου τις μετέφερε ο πατέρας μου Αριστείδης, όπως τις έζησε κοντά στον πατέρα του τότε. Ο πατέρας μου έχει γερή μνήμη και τον ευχαριστώ. Ήταν το 1944 κι αυτή εδώ μια αληθινή ιστορία.

Ήταν τελευταίες μέρες του Αυγούστου:

Ο Ρετσολιάς με την γυναίκα του τη Λία και τους τρεις γιούς τους έχουν μόλις τελειώσει την συγκομιδή του κολοκαιριού από τη Λιβαδόραχη και αρχίζουν να το ξεφλούδιζαν. Ο ήχος όμως από τα καμιόνια των εσ-εσ έκοψε στα δύο την ηρεμία. Μέσα σε κλάσματα του δευτερολέπτου ορμούν πάνω κι αρχίζουν να τον χτυπούν άγρια. Του βάζουν τα χέρια στις πόρτες από τα καμιόνια και τον γρονθοκοπούν με φωνές και απειλές σε γλώσσα που δεν ήξερε. Ήταν όμως η γλώσσα των Εσ-εσ και τα Εσ-εσ δεν χρειάζονται συστάσεις. Η κυρά Λία μέσα σε κλάματα και ουρλιαχτά, πεσμένη στο χώμα παρακαλούσε για έλεος και τα τρία αγόρια προσπαθούσαν να καταλάβουν τι είχε κάνει ο πατέρας τους που τώρα αιμοραγούσε μπροστά τους. Ο μικρός Αριστείδης ήταν εκεί. Τα είδε όλα. Ήταν μικρό παιδί και το μόνο που μπόρεσε να κάνει ήταν να σφίγγει τις γροθιές και να κλαίει σιωπηλά. Είδε τον μικρό αδελφό του να πέφτει στην αγκαλιά της μάνας τους και το μεγάλο να τους κοιτά με μίσος. Δεν έκλαιγε ούτε φώναζε...μόνο τους κοιτούσε με μίσος. Όταν τον πήραν και η σκόνη από τα καμιόνια διαλύθηκε ήταν σούρουπο. Μόλις επέστρεψαν σπίτι η μάνα έτρεξε σαν τρελή σε γνωστό να μάθει που είχαν τον πατέρα. Της είπαν.

Τον κρατούσαν στο αρχηγείο των Εσ-Εσ στο Σιδηροδρομικό Σταθμό του Μπράλου. Είχε «προδώσει» λέει το 3ο Ραϊχ. Είχε φυγαδεύσει τρεις Πολωνούς στρατιώτες απ' τα γερμανικά στρατεύματα και τους οδήγησε μέσα από το ποτάμι πάνω από τα βουνά της Γκιόνας κοντά στους Έλληνες αντάρτες. Η κατηγορία ήταν προδοσία. Η κυρά Λία ήταν γυναίκα απλή. Δεν ήξερε γράμματα δεν ήξερε πολλά. Τα βλέματα των συγγενών και των γνωστών ήταν σκοτεινά και τα μάτια τους απέφυγαν τα δικά της. Δεν ήθελαν να της πουν αυτό που φοβόντουσαν αυτό που ουσιαστικά ήξεραν. Δεν χρειάστηκε όμως η φτωχή το ήξερε. Αυτό δεν ήθελε να νάσαι και γραμματιζόμενος για να το καταλάβεις. Ποινή για την φυγάδευση αιχμαλώτων και συνεργασία με τους α-

ντάρτες ήταν θάνατος!

Μα πως έγινε; μόνο αυτό αναρωτιώταν. Ο Λιάς δεν φυγάδεψε κανένα. Αν ήταν έτσι θα το ήξερε. Θα της τόχε πει. Δεν το είχε κάνει αυτός. Είχε τέσσερα παιδιά δεν θα μπλεκόταν της το είχε υποσχεθεί. Και έτσι ήταν. Άλλος ήταν που με κίνδυνο της ζωής του φυγάδεψε τους Πολωνούς κι ο Ηλίας το ήξερε. Ήξερε και το όνομά του και όλη την ιστορία. Ήταν πατριώτης αυτός ο άνθρωπος και το γνώριζε. Είχε γενναία ψυχή όπως και τόσοι άλλοι που με πείσμα αφηφούσαν τον εχθρό κι όρθωναν ανάστημα. Ο πατριώτης αυτός είχε το κουράγιο να το κάνει. Οι Γερμανοί όμως υποψιάστηκαν τον μπάρμπα Λιά τον Μοσχολιό, άγνωστο γιατί. Και τώρα εκεί στο αρχηγείο κλεισμένος στους τέσσερις τοίχους μέσα του ένοιωσε την ψυχή του να ταξιδεύει ψηλά στα βουνά της Γκιόνας, εκεί μαζί με όλους εκείνους που σαν αγρίμια αντιστεκόντου-

σαν. Τώρα μέσα του ευχήθηκε κρυφά. Μακάρι να το είχε κάνει πραγματικά! Μακάρι να τους είχε φυγαδεύσει. Όταν τον πήραν για ανάκριση σκέφτηκε τα παιδιά του και την γυναίκα του. Εκείνη ήταν η ζωή του όλη. Εκείνη στο σπίτι τον χρειαζόταν. Μαζί με αυτούς όμως τώρα για πρώτη φορά στη ζωή του ένοιωθε πως τον χρειαζόνταν και άλλοι πολλοί.

Χρειαζόνταν αυτόν τον ταπεινό τον ήσυχο οικογενειάρχη. Όλοι αυτοί μαζί ήταν μέρος από τα χώματα τις πέτρες του αέρα του τόπου του. Όλοι αυτοί μαζί ήταν η πατρίδα και όταν έχεις απέναντι μια ολόκληρη πατρίδα να πονά από τις αλυσίδες τότε είναι παράξενο αλλά παίρνεις κουράγιο για τον δικό σου τον πόνο. Γιατί πόνεσε ο Ηλίας.

Μια βδομάδα τον βασάνιζαν με τον χειρότερο τρόπο. Πρώτα τον έβαζαν να στέκεται στο ένα πόδι, να κοιτάει τον ήλιο με τις ώρες.

Γεωργία Αριστ. Μοσχολιού
Καθηγήτρια Αγγλικής Φιλολογίας
Master Αγγλικής Λογοτεχνίας

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)
αντίστοιχα ονόματα ευεργετών.

Νοιώθω πραγματικά μεγάλη τιμή για αυτήν σας την απόφαση, που με έκανε να κλάψω, να χαρώ, να ρηγίσω κυριολεκτικά. Είναι σαν να μου χαρίζετε δώρο ανεκτιμήτου αξίας.

Αφού σας εκφράσω τις θερμές μου ευχαριστίες, θέλω να σημειώσω ότι θεωρώ χρέος μου την προσφορά μου προς την γεννέτειρα. Εξάλλου πιστεύω, πως όλοι έχουμε αυτό το σοβαρό καθήκον της ηθικής και υλικής συμβολής. Για μένα ειδικότερα, οι πρώτες βάσεις, τα πρώτα γερά τσιμεντένια θεμέλια, τα πήρα από το χωριό μου την οικογένειά μου, την εκκλησία, τους δασκάλους και εκείνο το περίφημο και υπερήφανο φιλότιμο όλων των συγχωριανών μου. Μου υπέδειξαν με τον τρόπο τους να κατευθύνω το τιμόνι της ζωής μου, στο δρόμο του ήθους, και να αγκαλιάσω την εντιμότητα, την εργατικότητα, γιατί εκεί πιστεύω βρίσκεται η αληθινή πρόοδος!

Γνώρισμα των Καστελλιωτών και γενικότερα του κάθε Ρομελιώτη, αν δεν χαρακτηρίζεται από κάποια δόση υπερβολής, είναι το φιλότιμο. Αυτό λειτούργησε και σε μένα ευεργετικά, και μούδειξε το σωστό δρόμο που χάραξα στην πορεία της ζωής μου. Με απέτρεψε από πράξεις που προσβάλλουν τον ήλιον και δεν είναι σύμφωνες με τις αξίες που περιέχουν οι γραπτοί και άγραφοι νόμοι.

Και κάποια στιγμή έρχεται η ανταμοιβή, όπως τώρα που εισπράττω από εσάς όλους την αναγνώριση.

Σας ευχαριστώ πολύ και πά-
λι

Με εκτίμηση
ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΟΣΧΟΛΙΟΣ

ΗΛΙΑΣ Γ. ΚΟΡΟΜΠΙΛΗΣ

Ηλεκτρικές Εγκαταστάσεις

ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ - ΓΡΑΒΙΑ

Τηλ. 22650-91706 - Οικ. 22650-91606

*** ΤΟ ΧΡΕΟΣ

Αγαπητοί συγχωριανοί

Πίστευα και πιστεύω ότι η ανιδιοτελής προσφορά στον τόπο που σε γέννησε, αποτελεί εκπληρωση χρέους και αυτό το χρέος προσπάθησα να εκπληρώσω στη διετή θητεία μου στο Δ.Δ.Καστελλίων, το χωριό μας, ως Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου, όσο πιο καλύτερα μπορούσα και σύμφωνα με τις δυνατότητες που έχω.

Δεν θα ήθελα να αναφερθώ σε επί μέρους θέματα, στο τι έγινε, πως έγινε, τι έπρεπε να γίνει και τι δεν έγινε στη διετία που πέρασε, γιατί το θεωρώ εγωϊστικό και αντίκειται στο χαρακτήρα μου.

Το τι έγινε στις επαναληπτικές δημοτικές εκλογές της 10ης Οκτωβρίου 2004, είναι σε όλους σας γνωστό και οι εμπλεκόμενοι επίσης γνωστοί.

Θέλω να ευχαριστήσω εκ βάθους καρδιάς όλους όσους δεν πειθάρχησαν στις μεθοδεύσεις των κομματαρχικών του χωριού μας και με τίμησαν με την ψήφο τους ως υποψήφιο Πρόεδρο του Τοπικού Συμβουλίου και να τους διαβεβαιώσω ότι θα υπηρέτησω το χωριό μας από τη θέση του Τοπικού Συμβούλου, όπως το υπηρέτησα και από τη θέση του Προέδρου, με ευσυνειδησία, με μεγαλύτερο ζήλο και ενθουσιασμό, τιμώντας την ψήφο τους και τηρώντας τον όρκο μου «να εκτελώ τιμώς και ευσυνειδήτως τα καθήκοντά μου».

Δηλώνω δε ότι θα είμαι δίπλα στο νέο Πρόεδρο, συνεπικός, αρωγός και συμπαραστάτης του για το καλό του χωριού μας.

ΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΝΙΚ. ΜΑΚΡΗΣ
ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ 20-11-2004

Ευχαριστίες

Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο και ο πατήρ Χαρ. Κουτρούμης μας πρωτοπροσβύτηρος και συνταξιούχος του Ιερού Ναού «Ευαγγελισμού της Θεοτόκου» Καστελλίων, ευχαριστεί θερμά τους αυτούς οι οποίοι προσέφεραν το να γίνει η πλατεία του Ιερού Ναού (2.000 τετραγωνικών μέτρων:

1) Ο συγχωριανός μας κ. Ιωάννης Νικ. Μοσχολιός στη μνήμη των γονέων του, των αδελφών και της συζύγου του Αλεξάνδρας το ποσό των είκοσι πέντε χιλ. 25.000 ευρώ για το στρώσιμο της πλατείας με τα ηλικιωμένα πλατάνια. Επίσης το ποσό των οκτώ χιλ. (8.000) ευρώ για την κατασκευή 25 παγκάκια στο σύλ των Σταθμών Σιδηροδρόμων Ελλάδος, ομοιόμορφα.

2) Οι αδελφοί του αιμνήστου Παναγιώτου Γ. Κοτσίκη (Κασθή) Γεώργιος - Μαρίνα και Πέτρος το ποσό των είκοσι (20.000) χιλ. ευρώ για το στρώσιμο της κεντρικής εισόδου του Ναού, με τον πλαϊνό χώρο, εις μνήμην του πατρός Παναγιώτου Γ. Κοτσίκη.

3) Η Α.Ε. Αργυρομεταλλευμάτων και Βαρυτινής, ο Διευθυντής κ. Γεώργιος Λάπας και ο Προσωπάρχης κ. Δημ. Τσούκας, το ποσό των δέκα (10.000) χιλ. ευρώ δια την αποπεράτωση της πλατείας.

4) Η οικογένεια Βασιλείου και Μάγδας Αλεξοπούλου το νέος Λάμπρου και Αλεξάν-

δρας Γιάτσου, εις μνήμην του αδελφού Γεώργιου Γιάτσου την είσοδο της πλατείας από την συνοικία Ευαγγελιστριάς.

5) Το Δήμο Γραβιάς και τον Πρόεδρο του Δ.Δ. Καστελλίων δια την διαμόρφωση του μνημείου των πεσόντων (χωρίς να έχει τελειώσει) με το ποσό των 5.000 ευρώ (115 τετρ. μέτρα).

6) Την οικογένεια Στέφανου και Λέλιας Αθαν. Αποστολοπούλου εις μνήμην Μενελάου Τσακάλου το ποσό των διακοσίων (200) ευρώ για την επίπλωση του Ναού «Ευαγγελιστριάς».

Θέλω να ευχαριστήσω πολύ τους Αρχιτέκτονες - Μηχανικούς κ. Γεώργιο Αν. Ασημάκη και τον κ. Ζαχαρία Π. Κοτσιμπού από τον Αποστολιά, γιατί οι δύο, ο μεν πρώτος με το Αρχιτεκτονικό του σχέδιο, πάρα πολύ ωραίο δεν ήταν δυνατόν να εφαρμοστεί λόγω μεγάλης δαπάνης και εφαρμόστηκε του δεύτερου Μηχανικού κ. Ζαχαρία Κοτσιμπού.

Θέλω επίσης να ευχαριστήσω όλους τους ενορίτες και τους απανταχού Καστελλιώτες και τον καθένα ξεχωριστά για τον οδολόγόν τους.

Αισθάνομαι πολύ υπερήφανος για το έργο αυτό και εύχομαι και σε όλους εσάς υγεία και ότι ο καθένας επιθυμεί.

Με πατρική αγάπη
Πατήρ ΧΑΡΑΛ. ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΑΣ
Πρωτοπροσβύτηρος,
Συνταξιούχος Ιερέυς

ΜΕΖΕΔΟΠΩΛΕΙΟ

Μίση Παπανικολάου

Εκλεκτοί μεζέδες - ποικιλίες

ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ

ΜΕΝΕΛΑΟΣ Κ. ΤΣΑΚΑΛΟΣ

Ο λιβερός είναι ο καθημερινός χαμός των συγχωριανών μας, όπως τους πληροφορούμαστε οι περισσότεροι από τις στίλες της εφημερίδας μας. Όμως στις 13-10-04 ένα γεγονός δεν συνεταιράζε μόνο τους συμπολίτες μας και τη μικρή κοινότητα του χωριού μας, αλλά όλη την Περιοχή με προεκτάσεις σ' όλη τη Χώρα για εκείνους που τον γνώρισαν. Πράγματι στις 13 Οκτωβρίου 2004 έφυγε από κοντά μας ο Ξεχωριστός, ο αληθινός και πρώτα απ' όλα ο άνθρωπος, ο στρατηγός - γιατρός ο Μενέλαος Κ. Τσάκαλος. Είναι πολύ φτωχά τα λόγια, ό,τι κι αν γραφτεί για εκείνον. Προσιτός, μελίχιος με μια απεραντωνσύνη με μια απέραντη αγάπη για όλους, έτοιμος ως γιατρός να συντρέξει παντού να παράσχει παντού αφιλοκερδώς με τη γαλήνια παρουσία του.

Την εκφορά του από το Α' Νεκροταφείο Αθηνών παρακολούθησε πλήθος κόσμου. Τον νεκρό αποχαιρέτησαν ο Δήμαρχος Χαϊδαρίου κ. Κυριάκος Νηπιακό με εγκάρδια και συγκινητικά λόγια, ο Στρατηγός κ. Αθανάσιος Π. Παπανικολάου και ο Επίτιμος Εισαγγελέας Εφετών κ. Γιάννης Γ. Κυριαζής.

Ο Δήμαρχος κ. Κυριάκος Νηπιακό με μεγάλη συγκίνηση είπε τα εξής:

Όλοι εμείς σήμερα εδώ έχουμε την μικρή γέφυρα της πίστης. Ηττηθήκαμε. Η Άτροπος, η Μοίρα που κόβει το νήμα της ζωής μπορεί να νιώθει ικανοποίηση, για την εκδίκηση που πήρε. Γιατί ο Μενέλαος Τσάκαλος, με το βαθύ συναισθηματισμό του, με την άρτια επιστημονική του συγκρότηση αλλά κι εκείνη τη μοναδική ευστοχία του στη διάγνωση είχε πάρει πολλές φορές μέσα από τα χέρια της ανθρωπίνης ζωής. Πραγματικά είχε σώσει κόσμο. Μπορεί, λοιπόν, η Μοίρα να επικαίρει, εμείς όμως νιώθουμε απέραντη λύπη.

Χωρίς να παρασύρομαι από τη συγγενική σχέση μπορώ να πω ότι η απουσία του Μενέλαου είναι απώλεια για την πόλη μας, για την ιδιαίτερη πατρίδα του, για την επιστήμη που επάξια υπηρέτησε, για όλους εμάς που τον γνωρίσαμε. Μοίραζε την αγάπη του ανάμεσα στη γενέτειρά του τα Καστέλλια, αλλά και το Χαϊδάρι όπου δημιούργησε την οικογένειά του, ριζωσε και δέθηκε με την τοπική μας κοινωνία, που τον εμπιστεύθηκε και τον αγάπησε.

Αξιοπρεπής, περήφανος, ακούραστος, μοίραζε αφειδώλευτα την καλοσύνη του. Όλοι πιστεύω, ήμασταν αποδέκτες αυτού του πλούτου των συναισθημάτων του και ιδιαίτερα εκείνης της εμπύκνωσής στις δύσκολες ώρες.

Έτσι αγέρωχος κι απτόητος αντιμετώπισε και τη δοκιμασία. Δεν ήθελε να κουράσει, δεν ήθελε να ταλαιπωρήσει κανένα... Μόνο όταν είδε το τέλος να πλησιάζει με μια συμβολική φράση μας έστειλε το μικρό μήνυμα. Δεν μπορώ να βρω, είπε, την ελπίδα κίνηση στο σκάκι Αυτή ήταν η τελευταία κίνηση... Αγέρωχος σαν έτοιμος από καιρό αποχαιρέτησε την Αλεξάνδρεια.

Αυθόρμητα ένιωσα την ανάγκη να πω λίγες λέξεις για να σας ευχαριστήσω για την παρουσία σας σήμερα στην μικρή αυτή ώρα. Κι ακόμη να πούμε σ'εκενόν ένα μεγάλο ευχαριστώ για όλα απλόχερα είχε προσφέρει. Μενέλαε σ' ευχαριστούμε.

Καλό σου ταξίδι.

Ο Στρατηγός κ. Αθ. Παπανικολάου τον προέπεμφε με τα εξής συγκινητικά λόγια:

Αγαπημένε μου Μενέλαε, Συγκεντρωθήκαμε σήμερα συγχωριανοί, συγγενείς, συνάδελφοι, φίλοι μαζί με την οικογένειά σου να σε κατευοδώσουμε στο τελευταίο σου ταξίδι.

Στην εξόδιο ακολουθία ακούσαμε το «ον εξελέξο» του Πανάγαθου Υψίστου που σε κάλεσε κοντά του· και η επιλογή του στόχευσε σε ότι καλλίτερο σε ό,τι εκλεκτότερο είχε η πτωχή μας κοινωνία.

Ο Μενέλαος γέννημα του μικρού μας χωριού Καστελλίων τα τέλη της δεκαετίας του 20, ενός χωριού με θαυμάσια ιεραρχημένη κοινωνία με άξιους άρχοντες κληρικούς και δισασκάλους και με βασικό θεμέλιο την συγκροτημένη σωστή οικογένεια με γονείς δύο επίλεκτα μέλη της Καστελλιώτικης κοινωνίας διεμορφώθη σε ένα νέο με ξεχωριστά προσόντα, εφύια επιμέλεια, εργατικότητα, ήθος και τελικά σ'ένα ικανό μαχητή στην ζωή.

Σαν μαχητής με την αποφοίτησή του από το Γυμνάσιο Αμφικλείας μετέχει επιτυχώς εξετάσεων στην Στρατ. Ιατρική Σχολή, η οποία και μας αποδίδει ένα θαυμάσιο Ασκληπιάδη. Ναι απέδειξε ότι ήταν γεννημένος να γίνει γιατρός. Μελετηρός επίκαιρος πάντα και ενήμερος στα της επιστήμης του. Ευγενής, απλός, προσηνής, φιλικός ανειδίωτος, φιλελεύθελος, ακούραστος συνέτρεχε τους πάντες. Τον όρκο του Ιπποκράτη τον τήρησε στο ακέραιο.

Καλή τύχη του χάρισε σύζυγο την αγαπημένη μας Ράνια δημιούργησαν ξεχωριστή οικογένεια με δύο θαυμάσια παιδιά την Μαρία και τον Ευάγγελο. Στωργικός προστατευτικός και τίμιος σύζυγος, ιδανικός πατέρας, άνθρωπος της προσφοράς. Αυτός έδωσε την ψυχική του σ'όλο τον κόσμο, κρατούσε όμως το περισσεύμα της προσφοράς για τους δικούς του. Η ανάμνηση αυτού του περισσεύματος της προσφοράς ας γίνει παρηγοριά στην Ράνια μας και τα παιδιά της.

Ας μου συγχωρηθεί ν' αναφερθώ λίγο στην κοινή μας πορεία στις Ενοπλες Δυνάμεις με ένα - δύο χαρακτηριστικά περιστατικά, παρ'ότι είμαι βέβαιος ότι η σεμνότητα που τον διέκρινε, δεν θα το ήθελε αυτό.

Νεαρός αξιωματικός αποστέλλεται για ολιγόμηνο εκπαίδευση στις ΗΠΑ, σε νοσοκομείο της Ν.Υ. Σ' αυτό το μικρό διάστημα διαπιστώνεται, ύστερα από αυστηρή αξιολόγηση, η αξιοσύνη του και άμα τη επιστροφή του λαμβάνει επιστολή του Δ/ντού του Νοσοκομείου γνωρίζουσα ότι «οποιαδήποτε στιγμή σε περιμένει μια θέση στο Νοσοκομείο μας». Ιδιαίτερα τα διοικητικά του προσόντα. Ως Δ/ντής των Νοσοκομείων Τριπόλεως και 401 ΓΕΝ επιλαμβάνεται εργασιών συντηρήσεως και ανακαίνισης δίνε ζωή και βελτιώνει στην λειτουργία αυτών.

Ανεβαίνει τα σκαλοπάτια της ιεραρχίας στο Υγειονομικό με τις φυσικές του και πνευματικές ικανότητες, με την αξιοσύνη του. Σ'ένα σχολιασμό σε υψηλό επίπεδο κρίσεων όταν ο εισηγητής παρουσίασε τον Μενέλαο αιφνιδιαστικό κάποιος πρόσθεσε το προσόν της συγγενείας μας. Α-

πάντησα ότι ο Μενέλαος δεν έχει ανάγκη αυτού του προσόντος.

Με την αποστρατεία του τον βρίσκουμε στο Ιατρείο του μέχρι βαθείας νυκτός να συντρέχει πάσχοντες ή με την τσάντα του στο αυτοκίνητο έτοιμο για συμπάρσταση σε κάθε πάσχοντα.

Στις κοινωνικές του σχέσεις επιθυμητός ευπρεπής διακριτικός εκεί στο Ιατρείο του στις συζητήσεις μας για τα προβλήματα της χώρας έβλεπε τον αδιάλλακτο πατριώτη με ορθοφροσύνη και ανησυχία για τα τεκταινόμενα.

Κεραυνός εν αιθρία η ασθένειά του που τελικώς μας τον αποστέρησε. Την αντιμετώπισε με παροιμιώδη καρτερία υπομονή και αξιοπρέπεια με την αμέριστο συμπάρσταση των οικείων του.

Αγαπημένε μου Μενέλαε, σ'αυτή την δύσκολη στιγμή του χωρισμού πιστεύω ότι από το υπερπέραν μας παρακολουθούν και συμμετέχουν οι ψυχές των γονέων σου Κωνσταντίνου, Μαρίας, Ευαγγέλου, Ελένης και των αδελφών σου Αλεξάνδρα, Ανδρέα, Στέλλα, Ειρήνης παρακαλώ σε τον Πανάγαθο για την ανάπαυση της άδολης ψυχής σου.

Καλό σου ταξίδι.

Συνεχίζοντας ο Επίτιμος Εισαγγελέας κ. Γιάννης Γ. Κυριαζής εξήρε με τον δικό του τρόπο την προσωπικότητά του:

Αγαπημένε και αξέχαστε φίλε και συγχωριανέ Μενέλαε,

Την ώρα αυτή που εδώ ξεκινάς το μεγάλο ταξίδι σου, πορευόμενος προς την μακαρία οδό των δικαίων, όλοι εμείς, η σύζυγός σου, τα παιδιά σου, τα αδέρφια σου, οι συγγενείς, οι φίλοι και οι συγχωριανοί σου με σπαραγμό καρδιάς και με τις ευχές της εκκλησίας μας, της οποίας ήσουν πάντα πιστό τέκνο, σου απευθύνουν τον ύστατο χαιρετισμό.

Την ώρα αυτή του σκληρού αποχωρισμού είναι ανεπίτητη η οδύνη και η θλίψη όλων μας. Γιατί δεν θα ξαναδούμε την επιβλητική και ευγενική μορφή σου που αντικατόπτριζε την ανθρωπιά, την καλοσύνη και τις τόσες αρετές της ψυχής σου.

Ούτε θα ξακούσουμε την γνώριμη ζεστή φωνή σου και τον μεστό λόγο σου, που ήταν λόγος αγάπης, λόγος συμβουλής, λόγος παρηγοριάς, λόγος σοφίας. Κληρονόμους από τους εναρέτους γονείς σου την πίστη στις ηθικές αξίες, στις μεγάλες αξίες του Ελληνισμού και της Ορθοδοξίας.

Η τιμιότητα, η εργατικότητα και η αγάπη κομούσαν τον χαρακτήρα σου, με ξεχωρίζαν η φιλομάθειά σου και το πάθος της διαρκούς προσφοράς προς τους συνανθρώπους σου. Γεννήθηκες και έζησες τα τρυφερά παιδικά σου χρόνια μέσα στους κόλπους της υγιούς Καστελλιώτικης κοινωνίας, ενστερνίσθηκες τις αξίες και τα πιστεύω της, τίμησες με ευλάβεια τις θρησκευτικές και ελληνικές παραδόσεις. Με μόνα εφόδια τις θερμές ευχές των τίμιων γονιών σου και φωτεινό οδηγό το μεγάλο παράδειγμα του ενάρετου βίου τους, ξεκίνησες τον δύσκολο και ανηφορικό δρόμο της ζωής σου.

Με δρεπήσεις και ανέψεις, όπως όλοι οι σύγχρονόι σου Καστελλιώτες επιστήμονες, έζησες μακριά από την οικονομική θालπωρή τις δυσκολίες των εφηβικών χρόνων στο Γυμνάσιο, δι-

σκολίες που υπερνικούσες με την φλόγα της φιλομάθειας και το ιερό χρέος να δικαιώσεις τους μόχθους των γονιών σου και να θεμελιώσεις το μέλλον σου. Και οι προσδοκίες σου δικαιώθηκαν, αφού μετά το πέρας των άρτιων γυμνασιακών σπουδών σου, δείγμα της εργατικότητας και της φιλομάθειάς σου, κατόρθωσες να εκπορθήσεις τις πύλες της πιο δύσκολης τότε Σχολής, της Στρατιωτικής Ιατρικής Σχολής, η φοίτησή σου στην οποία υπήρξε άριστη και υποδειγματική, όπως αδιάκοπα μαρτυρούσε η επί δεκαετίες ζηλευτή ανέλιξή σου στην τιμημένη Στρατιωτική Ιεραρχία μέχρι την καταξίωσή σου στα ύπατα αξιώματα της πατρίδας μας, που δίκαια σε ετίμησε σαν άξιο τέκνο της.

Η άρτια επιστημονική κατάρτιση στην Ιατρική επιστήμη και ιδιά στην σημαντική για την ανθρώπινη υγεία και ζωή ειδικότητα της καρδιολογίας, σου έδωσαν την δυνατότητα, μαζί με τον αδαμάντινο χαρακτήρα σου και την αξεπέραστη ανθρωπιά σου, επί δεκαετίες να σώζεις ανθρωπίνες ζωές, να ανακουφίζεις τον πόνο και τηρώντας με ευλάβεια τον όρκο του Ιπποκράτους να ασκήσεις ως υψηλό λειτουργήμα την Ιατρική κατακτώντας έτσι δίκαια την ευγνωμοσύνη των άπειρων ασθενών σου και την εκτίμησή και αναγνώριση της Ελληνικής Κοινωνίας.

Ιδιαίτερα συγκινητική είναι η προσφορά της αγάπης και της επιστήμης σου προς τους αγαπημένους συγχωριανούς σου προς τους οποίους πρόθυμα και αφιλοκερδώς, με αγάπη και ανθρωπιά παρέχες τις ιατρικές σου υπηρεσίες. Σε ευγνωμονούν όλοι και θρηνούν σήμερα για το μεγάλο κενό που αφήνεις.

Ο Θεός αμοιβοντας τον ενάρετο βίο και την πίστη σου έφερε σύντροφο στην ζωή σου μια εξαιρετική Ελληνίδα, με σπάνια καλοσύνη και ανθρωπιά, την αγαπημένη σύζυγό σου. Και μαζί με πίστη στις ίδιες αξίες δημιουργήσατε μια σωστή και αντάξιά σας οικογένεια με τα δύο αγαπημένα παιδιά σας.

Σε αυτή την οικογένεια, τη δική σου οικογένεια και τα αγαπημένα αδέρφια σου, που με δάκρυα πόνου σε αποχαιρετούν, εκφράζουμε τα ειλικρινή μας συλλυπητήρια ευχόμενοι δια την εξέ ύψους παρηγοριά.

Και ενώ η ανάλαφρη ψυχική σου πετά πάνω από τις όμορφες πολιτείες όπου το υπηρεσιακό καθήκον σε έφερε και υπηρέτησες με τιμή, για να περάσει πάνω από την δεύτερη πατρίδα σου το όμορφο Χαϊδάρι η κοινωνία του οποίου σε ετίμησε για την προσφορά σου και θρηνεί για τον χαμό σου, και να καταλήξει εκεί στην γενέτειρά σου, το αγαπημένο Καστέλλι να αντικρύσει όλους τους όμορφους τόπους του που χαρούμενο παιδί σεργιάνισες, να δει το πατρικό σπίτι, την εκκλησία και το σχολείο των παιδικών σου χρόνων και να ακούσει τους ήχους της καμπάνας της εκκλησίας μας να αγγέλει πένθιμα τον θάνατό σου στους αγαπημένους συγχωριανούς σου, σε μας όλους μαλακώνει τον πόνο η σκέψη ότι η βαθεία χριστιανική πίστη σου, ο ενάρετος βίος σου και η αξεπέραστη προσφορά σου θα επιτρέψουν στην ψυχική σου να βαδίσει προς την μακαρία οδό των δικαί-

ων και της αιώνιας ανάπαυσης. Καλό σου ταξίδι αξέχαστε φίλε.

Ανάλογο ήταν και το επικήδειο σκίρτημα της Δήμητρας Παπαλιάκου:

Ο Μενέλαος έφυγε. Ένας αγαπημένος φίλος έφυγε. Όλα σιωπούν κι ο πόνος αβάσταχτος αφήνει τα σημάδια του στην καρδιά μας.

Κι είναι τα σημάδια της ψυχής μαχαιριές που αιμοραγούν και δεν γιατρεύονται όσο κι αν λένε πως οι ψυχές κουβεντιάζουν με ταξύ τους.

Θυμάμαι τις φορές που κατά καιρούς ξετυλίγαμε τις σκέψεις μας και πάντα κατάληγαμε στο ίδιο συμπέρασμα:

- Το παν στη ζωή είναι η ανθρωπιά.

Καλέ μου φίλε, Εσύ ήσουν ένας απ' αυτούς τους λίγους που ξεχώριζες για την ανθρωπιά σου. Τυχεροί όσοι βρέθηκαν στο διάβα σου και σαν γιατρός τους γιάτρεψες σώμα και ψυχή.

Μεγάλο το έργο σου κι η προσφορά σου μεγαλύτερη. Όσοι σε γνώρισαν το ξέρουν. Εσύ ταπεινός και μετριοφρονάς δε το δεχόσουν και επαναλάμβανες τα λόγια του ποιητή:

«Σ'αυτή τη ζωή προσπάθησα να γίνω άνθρωπος.

Αν τα κατάφερα ο κόσμος θα με κρίνει».

Κι ο κόσμος σ'έκρινε και είπε: - Άξιος- άνθρωπος γεμάτος ανθρωπιά.

Μενέλαε, Τα κλάματα δεν σου ταιριάζουν.

Ένα κόκκινο τριαντάφυλλο για σένα απ' τον κήπο του σπιτιού μου.

Το άρωμά του να σε συντροφεύει στο μεγάλο και μακρινό σου ταξίδι και να σου θυμίζει τα χαιρετίσματά μου στην Κρυστάλλω μου.

Στην Αργυρούλα σου τί να πω; Πώς να ζήσω χωρίς το Μενέλαο ρωτάει. Κι έχει δικό γιατί είναι βαρύς ο πόνος της.

Λόγια εδώ δε χωρούν... Μόνο ο Θεός θα στείλει παρηγοριά σε κείνη και στα παιδιά σου κουράγιο και δύναμη.

Καλό σου ταξίδι φίλε μου και ασ είναι

«Η μνήμη σου Αιώνια» σε θυμώμαστε πάντα με αγάπη.

Ο καθηγητής κ. Νίκος Μοσχολιός στη μνήμη του εκκίτησε με στίχους:

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ (Μυστικά μου ψιθύρισε) Με γάργαρο της σιωπής νερό λούσπηκα Και δροσίσηκα χωρίς να ξεδιψάσω.

Και να που ήρθε η στιγμή έτσι να ξαλαφρώσω...

Τα μυστικά που φύλαξα αυτά να φανερώσω Κι ελεύτερος να πορευθώ κατά την ανηφόρα Εκεί που είναι οι πηγές, γυμνές, αθέατες κορφές.

Το τέλος ψάχνει η αρχή, το φως ζητάει σκοτάδι...

Ανησυχώ μη και βρεθεί πηγή και ξεδιψάσω.

(Στις 13 Οκτωβρίου ο Μενέλαος κοιμήθηκε).

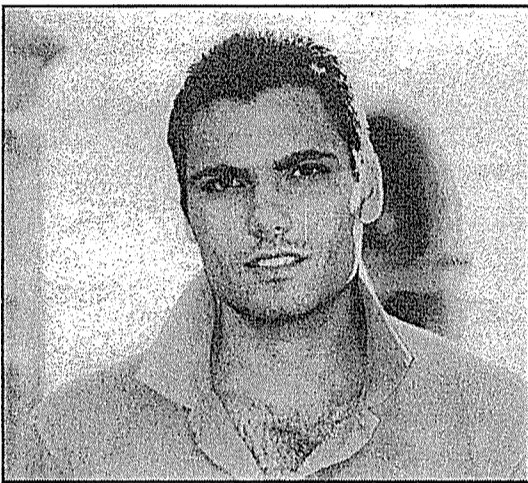
N.M.M.

Τα «Κ.Ν.» συλλυπούνται τη σύζυγο, το γιό, την κόρη και τ' αδέρφια του.

Την 25 Οκτωβρίου 2004 κηδεύτηκε στην Αθήνα μέσα σε γενικό πένθος ο Φώτης Μελάς, γιος της Φωτεινής Νικ. Τσακρή. Τον μεταστάνα με συγκινητικά λόγια προέπεμψαν η μάνα του και ο καθηγητής του του Ε.Μ. Πολυτεχνείου κ. Αναστάσιος Μαυραγάνης, αλλά και η αδελφή του Αγνή Μελά. Η μητέρα του άφησε την ψυχή της να ξεκουθεί:

Γλυκιά μου Φώτη

Ήσουν μοναδικός, ήσουν ο καλύτερος και θα είσαι για μένα και την Αγνή πάντα ό,τι ξεχωριστό είχαμε... Είσαι μέσα μας, είσαι παντού. Όλα και όλοι μιλούν για σένα καρδιά μου και κλαίμε... Όσοι σε γνώρισαν, ξέρουν πως έχασαν το γελαστό παιδί...

Όσοι απλά άκουσαν, δεν εκτίμησαν το κατανόητο, αλλά ούτε και σεβάζονταν το δυσκολόγονότο...

Και θα γέλασες με τα σχόλια, τα ανυπόστατα, που έτσι, αβίαστα, προσπάθησαν να δώσουν απάντηση και εξήγηση στην ευαισθησία και τη λεπτότητα σου. «Μαμά, μην ακούς κανένα!»

Μας πονάς Φώτη μου, γιατί ήσουν τρυφερός, γεμάτος ζωή, δύναμη, αλλά και με το μειοκτήμα της ευαισθησίας.

Μας πλήγωσες βαθιά Φωτεινέ μου...

Πήγες κοντά στον μπαμπά που, όπως έλεγες, «είχες μαζί του μια ξεχωριστή, μια ιδιαίτερη σχέση, μια επικοινωνία μοναδική, έξω από τα συνηθισμένα».

Κρατάμε από σένα χιλιάδες αναμνήσεις. Με αυτές θα πορευτούμε. Κρατάμε το χαμόγελο σου, το χιούμορ σου, τα χόμπι σου, την καλοσύνη σου, την εξυπνάδα σου που θα μας συντροφεύουν στη δύσκολη πορεία μας.

Όταν έκλαιγα μωρό μου, έτρεχες και με αγκάλιαζες, μου φερνες λουλούδια. Δεν μας εμπιστεύτηκες στη δυσκολία αυτή που ξημερώματα σου παρουσιάστηκε, δραπέτευες απ' τον κόσμο αυτό, ενώ ήξερες ότι και πάλι θα ήμασταν δίπλα σου.

Με εγκατέλειψες, γιατί άφησα όλα αυτά τα χρόνια να πι-

ΦΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ

στεύεις ότι ήμουν δυνατή. Όχι, όμως τόσο...

Η μαμά σου

Αλλά και ο καθηγητής του ο κ. Α. Μαυραγάνης, συγκινητικός στάθηκε στο μεγάλο χτύπημα με τα λόγια του:

*Φώτη
Καλέ μου συνεργάτη, καλέ μου μαθητή, μα πρώτα απ' όλα καλέ μου φίλε. Έφυγες από κοντά μας και τώρα ταξιδεύεις για την ποθητή πατρίδα, εκεί που αναπαύονται όλες οι ψυχές. Μας αφήνεις στερνό δώρο την ανάμνηση της καλοσύνης σου, της ευγένειας σου και της πάντα ζεστής παρουσίας σου. Πάντα σεμνός, ξεχώρισες μέσα στον ενάμιση χρόνο που ήσουν μαζί μας, για την προθυμία σου και τη γλυκύτητα της συμπεριφοράς σου. Χαιρόμουν που σε είχα μαθητή και ήθελα να σε ανεβάσω ψηλά, να σε κάνω καλύτερο απ' όλους. Όμως, ο Θεός αλλιώς το θέλησε.
Δέξου το κατευόδιό μου και*

κει που θα πας, πρέσβευε για όλους εμάς που αφήνεις πίσω σου. Και περισσότερο για τη μητέρα σου και την αδελφή σου που ξέρω πόσο σ' αγαπούσαν και λαχταρούσαν για σένα. Θα μας λείψεις... Μα να ξέρεις ότι τον πόνο της απουσίας σου θα γλυκαίνει πάντα η ανάμνηση σου και όλα όσα πήραμε από σένα στο λίγο χρόνο που ήσουν κοντά μας. Καλό σου ταξίδι, πολύτιμε φίλε. Καλό σου ταξίδι αγαπημένο μου μαθητή...

Η αδερφή του η Αγνή αναλώθηκε στο τραγικό συμβάν με στίχους:

*«My LadyBlue»... από το Big Blue
που σου διάβασα...
Όχι άλλες λύπες, όχι άλλα δάκρυα,
μόνο το παράξενο σου συναίσθημα
να γλιστράς χωρίς να πέφτεις.*

*Δοκιμάζω έναν άλλο κόσμο,
όπου το νερό δεν είναι μπλε
άλλο πα,
δεν είναι πραγματικότητα.*

*Αχ! Μωρό μου σ' αγαπώ.
Ψάχνω για κάτι που ίσως δεν το φτάσω ποτέ,
ψάχνω την αιωνιότητα...*

*Όχι άλλη άμμος, όχι άλλος άνεμος,
Μόνο το παράξενο σου συναίσθημα*

να φεύγεις χωρίς να κινείσαι.

*Δοκιμάζω έναν άλλο κόσμο
και οι ουρανοί αργά ξεθωριάζουν
στο μυαλό μου ακριβώς σαν μια ανάμνηση.*

*Κανένας άλλος λόγος πια,
κανένας άλλος φόβος
μόνο το παράξενο συναίσθημα...
να δίνεις χωρίς να σκέφτεσαι.*

*Μωρό μου σ' αγαπώ.
Αναζητώ κάτι που δε θα το φτάσω ποτέ.
Αναζητώ την αιωνιότητα...*

*Στον αδελφό μου...
Όλα ξεπροβάλλουν θολά και μόνα.
Οι ήχοι αντηχούν διαφορετικά,
οι μελωδίες κλαίνε στα αυτιά μας,
και εσύ απολαμβάνεις ταξίδια ποθητά μακριά μας.
Ένα αντίο θα' θελα μόνο και ένα κοιτάγμα αποχαιρετισμού, έστω...
Μα δεν πρόλαβα... και η ημέρα ξημέρωσε τη νύχτα,*

κι εσύ μας είπες νοητά «άντε γεια...».

*Σε έχω μπροστά μου, σε κοιτώ,
μα είναι κάτι ανατριχιαστικά δύσκολο να αναγνωρίσω.
Αεν είσαι απλά μια φωτογραφία...
το ξέρω, είσαι κάτι άλλο, κάτι μοναδικό,
κάτι φευγαλέο στο σύμπαν,
κάτι σαν λάμψη, σαν αστραπή,
σαν ένα αστέρι που πέφτει...
σαν όλα τα 25χρονα που έζησα δίπλα σου...*

*Ακούω το "She is dead" από το αγαπημένο σου Leon και γαληνεύω...
το έχω βάλει να παίζει στο άπειρο...*

Πόση θλίψη, πόση πείνα κωρούσαν στο χαμόγελο και στο βλέμμα σου άραγε...;

Πόση πρεμία και απελπισία μπορεί να είχε η ταχύτητα της σκέψης σου...;

Πόση κούραση κουβαλούσες στην πλάτη σου και πόση αγάπη

σου απέμεινε εκείνα τα τελευταία σου μοναχικά δευτερόλεπτα...;

Πόσα «γιατί» θα με θλίβουν;

Ήσουν και θα' σαι για πάντα ο μεγάλος μου αδερφός...

ο μικρός μας σοφός! Εκείνος που με το χιούμορ και τα πειράγματα

του μας έκανε όλους να σκαμε στα γέλια.

Που το βλέμμα σου ήταν από μόνο του το τέλειο άλλοθι, όπου κανείς δεν μπορούσε να του αντισταθεί

και γι' αυτό είχες τόσους πολλούς γύρω σου!

Μα η μοναξιά σου και οι ατέρμονες σου προσπάθειες να εξηγήσεις τα ανεξήγητα, τα άστρα, τον ουρανό, το σύμπαν,

την ονειρική πραγματικότητα, την υποκρισία του κόσμου, το θέατρο της ζωής με τους κομπάρσους της, το «κωλοσύστημα» όπως έλεγες...

σε οδήγησαν στο τελευταίο σου ταξίδι!

Πέταξες με τα χέρια ανοιχτά... σαν πουλί, σαν άγγελος!

Και έφυγες τόσο μα τόσο ελεύθερα από τούτο το όνειρο της ζωής

που άλλη ελευθερία για μένα πια δεν υπάρχει!

Όχι άλλος πόνος, όχι άλλος φόβος, όχι άλλος λόγος πια...

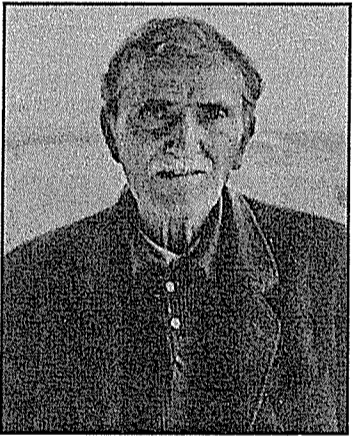
ΑΓΝΗ

T. ΦΩΤΗ ΜΕΛΑ

Αυτοί που μας έφυγαν

(Συνέχεια από τη σελίδα 2)
**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΗΜΟΣ
1914-2004**

Αλψμόνητε αδελφέ Γιώργο, το θλιβερό χρέος του αποχαιρετισμού στην κυριολεξία με συντριβει. Με καρδιά που σπαράζει και μάτια δακρυσομένα

θρηνούμε όλοι μας τον αδόκητο χαμό σου. Μαζευτήκαμε εδώ συγγενείς και φίλοι τώρα που φεύγεις από το μάτι του τούτου κόσμου να σου απευθύνουμε τον ύστατο χαιρετισμό και να σε συνοδεύσουμε με πόνο και οδύνη ως την τελευταία σου κατοικία. Η θλίψη και η λύπη κυριαρχούν στα πρόσωπα και στις ψυχές όλων μας.

Αξέχαστε Γιώργο εργάσιμες πολύ σκληρά στη ζωή σου. Μοναδικός σκοπός σου η προκοπή και η ευμερία της οικογενείας σου. Θα ήταν για μένα παράλειψη αν δεν αναφερθώ στους χαλεπούς καιρούς που γνωριστήκαμε. Ελκων την καταγωγή σου από τη χιλιόδοξα-σμένη Ηπειρο έφτασες μεσ' στη θύελλα του πολέμου κάτω από αδυσώπητες συνθήκες στην Καλοσκοπή, στην οποίαν βρήκες εργασία απάγκιο αλλά και σιγουριά.

Οικοδόμος το επάγγελμα. Τα μοναδικά σου εφόδια, η εντι-

μότητα, η αξιοπρέπεια, η ειλικρίνεια και η προθυμία. Ανθρώπος πρῶτος, εργατικός και ολιγόλογος. Χαρίσματα σπάνια τα οποία δεν έμειναν απαρατήρητα. Παντρευτήκες την ισάξιά σου Παναγιώτα με την οποίαν χέρι - χέρι διαβήκατε τις συμπληγάδες της ζωής σας. Με τη λήξη του πολέμου παραμείνατε στα Καστέλλια. Εκεί βρήκατε αγάπη και ζεστασιά. Στη συνέχεια κατεβήκατε στην Αθήνα στην οποίαν με κόπο και ιδρώτα αποκτήσατε τα απαραίτητα προς το ζην αγαθά. Δημιουργήσατε υποδειγματική οικογένεια. Διαπαιδαγωγήσατε τα παιδιά σας με ηθικές και χριστιανικές αρχές, ακολουθώντας το δρόμο της αρετής και της προόδου, και τα οποία αποκαταστήσατε κατά τον πιο αξιοζήλευτο τρόπο. Χαρήκατε εγγόνια και δισέγγονα. Σοβαρός τίμιος και συνεπής ενέπνευες σ' όλους μας την αγάπη την υπόληψη και την εμπιστοσύνη. Τα τελευταία χρόνια της ζωής σου, ανίατη νόσος σε καθήλωσε στο κρεβάτι. Η συμπονετική και φιλότιμη σύζυγός σου, η οποία έτρεφε ανυπόκριτη αγάπη και σεβασμό στο πρόσωπό σου, σου συμπαραστάθηκε μέχρι τέλους.

Σήμερα η σύντροφος του βίου σου, τα παιδιά σου και τα εγγόνια σου θρηνολογούν το χαμό σου πάνω απ' το σεπτό σκήνωμά σου. Αλψμόνητε

Γιώργο, στην ζωή σου εκπλήρωσε ως άνθρωπος έντιμος, ακεραίος το χρέος σου χωρίς ν' αφήσεις πίσω σου εκκρεμότητες. Φεύγοντας, πλήρης ημερών, για το δίχως επιστροφή ταξίδι σου αφήνεις μνήμη αγαθή αιώνια.

Κοινή η μοίρα των θνητών. Αμείλικτη δεν χαρίζεται. Εξαφνα κόπηκε το νήμα της ζωής σου. Ο Νόμος της φθοράς αδέκαστος σε απομάκρυνε από τα αγαπημένα σου πρόσωπα.

Συντετριμμένοι και με μάτια βουρκωμένα ήρθαμε να σου δώσουμε τον τελευταίο ασπασμό και να προσευχηθούμε στον Υψίστο για αιώνια ανάπαυση της ψυχής σου, η οποία τώρα ταξιδεύει στα ουράνια εκεί που δεν υπάρχει πόνος λύπη και στεναγμός αλλά ζωή ατελείωτη.

Ο Πανάγαθος Θεός ας παρηγορήσει την αγαπημένη σου οικογένεια, η οποία ολοφύρεται για τον αδόκητο χαμό σου και ας σε κατατάξει μεταξύ των δικαίων γιατί σωστός και δίκαιος ήσουνα κι' εσύ.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα της Αττικής γης που θα σε σκεπάσει.

Αλψμόνητε αδελφέ Γιώργο, νιώθοντας ψυχική συντριβή κι' αβάσταχτο πόνο σου εύχομαι καλό ταξίδι στους τόπους της αιωνιότητας.

Αιωνία η μνήμη σου
ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ - ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
στην Ταμεία του Συλλόγου μας
κ. Παρασκευή Παπανικολάου - Καραγεώργου.
Οδ. Νεοπολέμου 13α
Τ.Κ. 116 33 Παγκράτι - ΑΘΗΝΑ

**MINI MARKET - ΤΑΒΕΡΝΑ
ΨΗΤΟΠΩΛΕΙΟ
ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΑΓΑΠΗΤΟΣ
ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ - ΤΗΛ. 22650 91332**

ΑΠΟΦΑΣΙΣ Τοπικού Συμβουλίου Δ.Δ. Καστελλίων

ΘΕΜΑ 1ο: Περί παραχώρησης σε κοινή χρήση μέρους ιδιοκτησίας κληρονόμου Δήμου Αποστολόπουλου, για διεύρυνση Δημοτικού δρόμου.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ

1) Αποδέχεται την εκ μέρους της Τασίας Γραβιά του Πανουργιά ενεργούμενη δωρεάν παραχώρηση από την ιδιοκτησία της που βρίσκεται εντός οικισμού Δ.Δ. Καστελλίων (συμβολή των οδών Δωριέων και Καλλιέων) εδαφικής λωρίδας πλάτους ενός (1) μέτρου.

2) Εγκρίνει όπως σε αντιστάθμισμα της πιο πάνω ενεργούμενης δωρεάν προσφοράς, την εκτέλεση έργου κατασκευής μανδρότοιχου της ιδιοκτησίας της ύψους 1 μ. από οπλισμένο σκυρόδεμα και την τοποθέτηση επ' αυτού περίφραξης από συρματόπλεγμα, ύψους 1 μ.

3) Εκφράζει προς την παραχωρούσα Τασία Γραβιά του Πανουργιά τις πιο θερμές του ευχαριστίες για την παραπάνω προσφορά της στο Δ.Δ. Καστελλίων.

* * *

ΑΠΟΦΑΣΙΣ Τοπικού Συμβουλίου Δ.Δ. Καστελλίων

ΘΕΜΑ 2ο: Περί εξέτασης αιτήσεως Κωνσταντίνου Η. Μοσχολιού, κατοίκου Καστελλίων, που αφορά διάθεση εδαφικής λωρίδας οικοπέδου του για διαπλάτυνση Δημοτικού δρόμου.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ

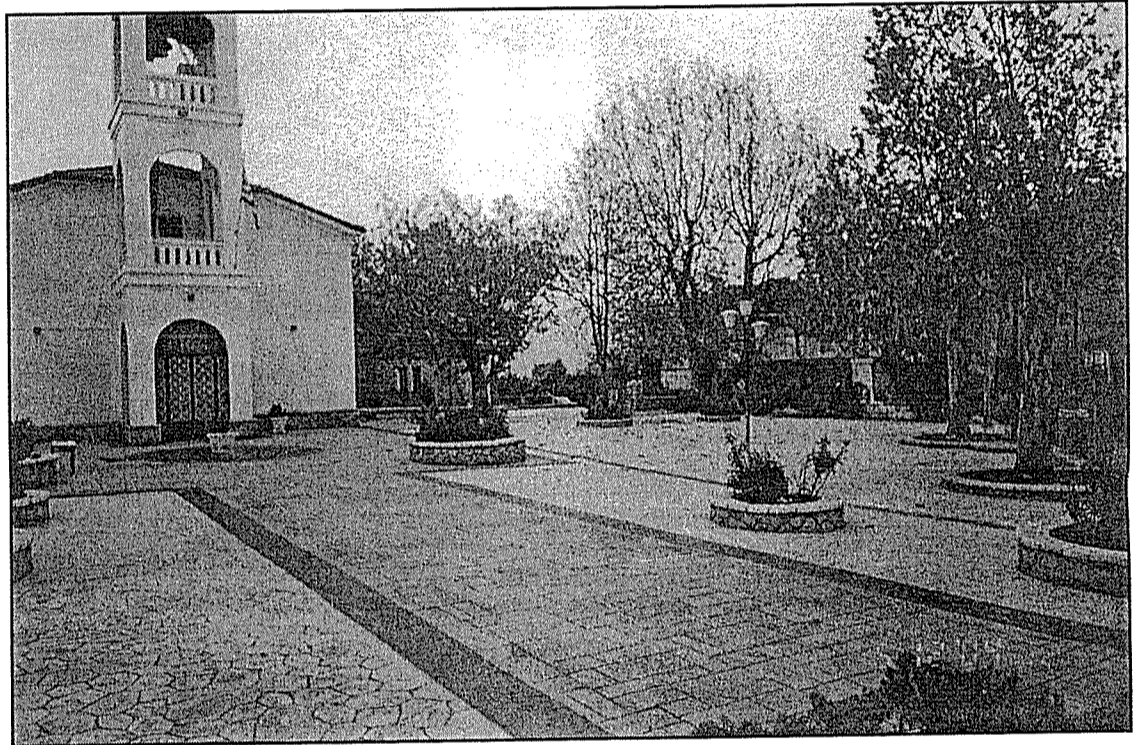
1) Αποδέχεται την από 29.7.2003 αίτηση του Κων/νου Ηλ. Μοσχολιού για διάθεση εδαφικής λωρίδας οικοπέδου ιδιοκτησίας του, που βρίσκεται εντός οικισμού Δ.Δ.Καστελλίων επί της οδού Καλλιέων αριθ. 84, πλάτους ενός (1) μέτρου κατά μήκος της ανατολικής πλευράς αυτής.

2) Εγκρίνει όπως σε αντιστάθμισμα της πιο πάνω παραχώρησης, κατασκευαστεί εκ μέρους του Δ.Δ. Καστελλίων μανδρότοιχος ύψους 1 μ. από οπλισμένο σκυρόδεμα και τοποθετηθεί επ' αυτού δικτυωτό συρματόπλεγμα.

3) Εγκρίνει επίσης όπως συμπεριληφθεί στο προσεχές Τεχνικό Πρόγραμμα εκτελεστέων έργων Δ.Δ. Καστελλίων οικον. έτους 2004.

Η πλατεία του Ι. Ναού της Ευαγγελίστριας του χωριού μας, όπως διαμορφώθηκε με τις εισφορές συγχωριανών μας και φίλων του χωριού μας που δημοσιεύονται σε άλλη στήλη των «Κ.Ν.», με την επιμέλεια του παπα-Χαράλαμπος.

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΜΑΣ ΣΧΟΛΕΙΟ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)
κοινωνική πρόνοια για τους έχοντες χρέια κ.λ.π. Ο Δάσκαλος είναι το φως, είναι η λαμπάδα που θα φωτίσει τους νεοσσούς, για να γίνουν άξια στελέχη της κοινωνίας και για να προσφέρουν ως πολίτες την πολύτιμη παρουσία τους για την πολιτισμένη και μορφωμένη λειτουργία του χωριού απ'τη μια μεριά, και για την προώθηση στον πνευματικό, επιστημονικό και κοινωνικό τομέα νέων φωτισμένων ταλαντούχων ανθρώπων. Λέγοντας ένας από τους τρεις αυτούς συντελεστές, το χωριό δεν υπάρχει. Είναι περιττό να πούμε, ποιο χωριό είμαστε, γιατί θα θεωρηθεί από έναν τρίτο, μη Καστελλιώτη που θα μας διαβάσει, ως καυχησιολογία και κομπορημοσύνη. Αλλά η αλήθεια πάει πάντα μπροστά. Ας μας πουν: σε ποιο άλλο χωριό μέσα στη Φωκίδα, ο ένας από τους τρεις κατοί-

κους του έχει πτυχίο Ανωτάτης Σχολής. Ας μας πουν, ποιο άλλο χωριό έχει βγάλει και έχει δώσει στην κοινωνία μας, στην ελληνική κοινωνία τόσους δασκάλους, τόσους καθηγητές, τόσους γιαιτρούς, τόσους επιστήμονες. Όλοι αυτοί φοίτησαν και είναι γεννήματα του Δημοτικού Σχολείου του χωριού μας, που άρχισε να λειτουργεί από το Βυζάντιο ακόμα, μέχρι πριν από ένα χρόνο που μας το έκλεισαν. Μα θα ειπούν κάποιιοι, ότι δεν υπάρχουν παιδιά. Παιδιά υπάρχουν και εφόσον θελήσουν οι γονείς τους και αποφασίσουν να τα επαναφέρουν στο Δημοτικό Σχολείο του χωριού μας, αυτό μπορεί να λειτουργήσει και ως διτάξιο. Εμπρός λοιπόν όλοι μαζί με πρώτους τους γονείς των παιδιών, να λειτουργήσουμε το Σχολείο μας, πορεύοντας την ιερή συνέχειά του επί τόσους αιώνες και για τώρα και για το μέλλον.

**ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ.
ΜΟΝΟΙ ΠΟΡΟΙ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΡΟΣΚΟΠΤΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ,
ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΣΑΣ ΚΑΙ ΜΟΝΟ.**

**ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΕΣ:
ΚΑΝΟΝΤΑΣ ΤΙΣ ΑΓΟΡΕΣ ΣΑΣ ΑΠΟ ΤΑ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ, ΒΟΗΘΑΤΕ
ΕΤΣΙ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ**

ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΤΩΝ 17 ΕΚΤΕΛΕΣΘΕΝΤΩΝ ΣΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ ΤΟ 1942

Με τη πρωτοβουλία του Δήμου Γραβιάς και του Τοπικού Συμβουλίου Δ.Δ. του χωριού μας την Κυριακή 12 Δεκεμβρίου 2004 έλαβε χώρα η ετήσια καθιερωμένη εκδήλωση τιμής για τους 17 εκτελεσθέντες στο χωριό μας το Δεκέμβριο του 1942 σε αντίποινα της ανατίναξης της Γέφυρας του Γοργοποτάμου από τα Ιταλικά στρατεύματα κατοχής. Μετά την τέλεση του μνημοσύνου στην Ευαγγελίστρια στο μνημείο των Πεσόντων έγινε από τον παπα-Χαράλαμπος επιμνημόσυνη δέηση και επακολούθησε η κατάθεση στεφάνων από τον αντιπρόσωπο του κ. Νομάρχη από τους Δημάρχους Γραβιάς, Πολυδρόσου και Υπάτης. Ο Σύλλογός μας διά του Προέδρου του κατέθεσε στεφάνι με φύλλα δάφνης. Επακολούθησε η απαγγελία εμπνευσμένου ποιήματος για τους εκτελεσθέντες από τον συμπολίτη μας για-

τρό κ. Μπάμπη Στοφόρο και ο πανηγυρικός της ημέρας απ' τον Πρόεδρο του Τοπικού Διαμερισματος κ.

Νικόλαο Λίτσο και η εκδήλωση έκλεισε με τον Εθνικό μας Ύμνο από όλους μαζί τους παρευρεθέντες.

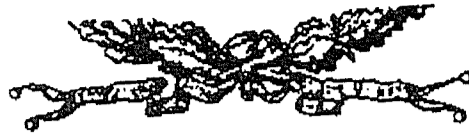
ΣΥΝΤΑΞΗ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΜΑΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Αποφασίσαμε να εκδώσουμε ένα κατάλογο με τα ονόματα, διευθύνσεις και τηλέφωνα των μελών μας ύστερα από υπόδειξη μέλους μας, όμως επικράτησε μια ωριμότερη σκέψη. Να συγκεντρώσουμε όσο το δυνατόν περισσότερα στοιχεία για όλους τους συγχωριανούς μας όποιου επαγγέλματος.

Αν οι συγχωριανοί μας ανταποκριθούν και μας αποστείλουν τα στοιχεία τους θα δημιουργήσουμε ένα πλήρες αρχείο και η έκδοσή της θα είναι επιτυχής. Θα απεικονίζει την κατάσταση του έμψυχου υλικού του χωριού μας στην αρχή του αιώνα και θα είναι εύχρηστο για όλους και χρήσιμο για τους τυχόν μελετητές του μέλλοντος.

Δε θέλουμε να παραλείψουμε κανέναν γι' αυτό παρακαλούμε να μας αποστείλετε τα στοιχεία σας.

**ΚΟΤΟΠΟΥΛΑ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΒΟΣΚΗΣ
ΣΤΑΜΑΤΕΛΟΣ
ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ - ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ**

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΧΛΩΜΟΥ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ Δ'

Στα «Κ.Ν.» και στα φύλλα 179, 180 και 183 άρχισε να δημοσιεύονται σε συνέχεια η ιστορική αυτή μελέτη, που αναφέρεται στα παλληκάρια του χωριού μας που συμμετείχαν στον Αγώνα της Ανεξαρτησίας του 1821 και έδωσαν τη ζωή τους, το αίμα τους και την παλληκαριά τους στην Λευτεριά της πατρίδας μας. Από το φύλλο ετούτο και εφεξής θα συνεχίσουμε την καταχώρηση της μελέτης αυτής, γνωρίζοντας έτσι καλύτερα την ιστορία μας:

Εάν θελήσουμε συγκριτικά να μιλήσουμε για ποσοστιαία συμμετοχή των δύο αυτών χωριών και αν υπολογιστεί ότι και τα δύο μαζί χωριά την εποχή εκείνη είχαν πληθυσμό, όχι περισσότερο από εφτακόσια (700) άτομα και αν αφαιρέσει κανείς τις γυναίκες και τα παιδιά, η συμμετοχή σε έμφυχο υλικό στον Ιερό Αγώνα είναι πάνδημη. Μπορούμε να μιλάμε, χωρίς κίνδυνο να πέσουμε έξω για πανστρατιά. Δηλαδή ξεσηκώθηκαν και συμμετείχαν όλοι οι δυνάμεινοι να φέρουν όπλα.

Εκφράζεται η ευχή κάποιος από τους γαλαντόμους του Χωριού μας, που να έχει τον τρόπο του ή η Κοινότητα ή ο Σύλλογος των Καστελλιωτών ή με κοινό έρανο να εξευρεθεί η δαπάνη, ώστε από τα Γενικά Αρχεία του Κράτους να φωτογραφηθούν οι σχετικοί φάκελλοι με το περιεχόμενο τους και να εκδοθούν σ' ένα ενιαίο Λεύκωμα που θα αντιπροσωπεύει την αιώνια τιμή των συγχρόνων προς εκείνους που έδωσαν τη ζωή τους για τη λευτεριά μας, και ακόμα θα παραμένει κτήμα όλων των Καστελλιωτών και μια αναδρομή στις πλούσιες ιστορικές μας ρίζες, ένα γραπτό μνημείο καταφυγής και γνώσεως για όλους τους επιγενόμενους.

Ακόμα είναι επιβεβλημένη από λόγους ηθικού μας χρέους, ευγνωμοσύνης και τιμής στη μνήμη τους, η καταχώρηση των ονομάτων των πεσόντων του '21 στο Ηρώο του Χωριού μας.

Α' (ΓΝΩΣΤΟΙ ΠΕΣΟΝΤΕΣ)

Πριν αρχίσουμε την παράθεση είναι απαραίτητο να προθέσουμε ορισμένες συνομογραφίες, για την κατατόπιση των αναγνωστών μας:

Α/α = αύξων αριθμός στον Κατάλογο

ΓΠ = Γνωστοί πεσόντες (σελ.) = Σελίδα που αναφέρεται ο αγωνιστής στο βιβλίο "Η Φωκίδα της Επανάστασης" του κ. Ε.Ν. Σταθόπουλου

Α/α ΓΠ 21

1) Αυγερόπουλος Νικόλαος (σελ.302) από το Καστέλι με βαθμό στρατιώτη. Επεσε στο Μεσολόγγι το 1826, υπηρετώντας κάτω από τις διαταγές του οπλαρχηγού Ι. Δουβουνιώτη. Χορηγήθηκε στη χήρα του Ζωΐτσα Αυγεροπούλου από το Κράτος μηνιαία σύνταξη δρχ. 6. Η πληροφορία έχει ληφθεί από το Παράρτημα Πρακτικών της Βουλής του 1850, όπου παρατίθεται ο πίνακας συντάξεως χηρών, ορφανών κλπ. Οπως είναι φανερό, ο μαχητής φέρεται με το πατρώνυμο του Αυγερόπουλος γιος του Αυγέρη, όπως συνηθειζόταν την εποχή εκείνη και πρέπει ν' ανήκει στην γενιά των Κατζαίων.

Α/α ΓΠ 47

2) Γιαννόπουλος Ασημάκης (σελ. 304) από το Χλωμό με βαθμό στρατιώτη. Επεσε στην Πύλο του 1825, υπηρετώντας κάτω από τις δια-

ταγές του οπλαρχηγού Λάμπρου Βείκου. Χορηγήθηκε δε στη χήρα του Αικατερίνα Γιαννοπούλου μηνιαία σύνταξη δρχ. 8. Η πληροφορία έχει ληφθεί επίσης από τα πρακτικά της Βουλής του 1850 από τους παρατιθέμενους εκεί πίνακες συντάξεων χηρών, ορφανών κλπ. Ο αγωνιστής πρέπει να είναι πρόγονος των σημερινών Γιαννοπουλαίων, αφού ο προγονός τους Γεώργιος Γιαννόπουλος υιοθετήθηκε από τον Ευστάθιο Βέλλιο, ο οποίος ήταν άτεκνος και παρέλαβε όλη την περιουσία του.

Α/α ΓΠ 48

3) Γιαννούλης Α. (σελ. 304) από το Χλωμό με βαθμό στρατιώτη. Επεσε στο Νεόκαστρο (Ναυρίνο) το 1823 και στη χήρα του Αικατερίνη Γιαννούλη χορηγήθηκε μηνιαία σύνταξη, χωρίς ν' αναφέρεται ποσό. Η πληροφορία έχει παρθεί από τους Καταλόγους συνταξιούχων της Συλλογής Λαδά (Τμήμα Δ) που είναι κατατεθειμένα στα Γενικά Αρχεία του Κράτους. Στους Καταλόγους αυτούς φέρει τον αριθμό 47. Δεν φαίνεται να έχει σχέση με την σημερινή οικογένεια Γιαννούλη στα Καστέλια, ο πεσών μαχητής. Το επώνυμο αυτό δεν σώζεται σήμερα στους Χλωμίσιους της διασποράς (Καστέλια - Γραβιά - Βαριανή - Λιτζέρι - Χαλκίδα). Πιθανόν να πρόκειται και για παρτσούκλι (Γιαννούλης = μικροσκοπικός Γιάννης).

Α/α ΓΠ 87α

4) Ιωάννου Λάμπρος (σελ. 306) από το Χλωμό με βαθμό στρατιώτη. Ο ίδιος αναφέρεται και με αυξ. αριθμ. 119 στους Καταλόγους ιε το πραγματικό του επώνυμο Κατζιγιάννης Λάμπρος. Επεσε στη μάχη ρς Τοπόλιας στις 9 Νοεμβρίου 1828 και στη χήρα του Μορφιά Κατζιγιάννη, χορηγήθηκε σύνταξη δρχ. 8. Οι πληροφορίες είναι από δύο πηγές. Από τους Καταλόγους του Γενικού Φροντιστηρίου (όπως λεγόταν μια ομάδα οπλαρχηγών της Επανάστασης), όπου εκεί στους Καταλόγους στις 18.1.1829 φέρεται με τον αρ. 30. Αλλα επίσης μνημονεύεται και στους Καταλόγους των Πρακτικών της Βουλής του 1852 με τον αριθμ. 838.

Υπάρχει όμως και ατομικός του φάκελλος στη Συλλογή Λαδά στα Γενικά Αρχεία του Κράτους με αρ.82 και αυξ.αρ.664. Σήμερα το επώνυμο του είναι άγνωστο μεταξύ των Χλωμίσιων της διασποράς.

Α/α ΓΠ 223

5) Ντόρμας Αθανάσιος (πατέρας) (σελ.314) από Χλωμό, στρατιώτης. Επεσε στο Μεσολόγγι κατά την πολιορκία του, αγωνιζόμενος κάτω από τις διαταγές του οπλαρχηγού Χρήστου Φωτομάρα. Με αίτηση της απονεμήθηκε στη χήρα του αριστείο σιδηρού σταυρού. Οι πληροφορίες έχουν ληφθεί από το φάκελλο Α 114 στο Αρχείο των Αριστείων που έχει αριθμό 1308. Η οικογένεια Ντορμα κατέβηκε από το Χλωμό και έκτισε σπίτι στο "Μερμυγκάρι", το οποίο σήμερα ανήκει στην ιδιοκτησία του Νικολάου Παν. Μάρκη. Ο τελευταίος απόγονος από τους Ντορμαίους πέθανε στα Καστέλια πριν τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Α/α ΓΠ 224

6) Ντόρμας Γιαννάκης του Αθανασίου (γιος) από Χλωμό στρατιώτης (σελ. 314). Επεσε στο Μεσολόγγι κατά την πολιορκία του αγωνιζόμενος κάτω από τις διαταγές του οπλαρχηγού Χρήστου Φωτομάρα. Με αίτησή της απονεμήθηκε στη μητέρα του το Αριστείο Σιδηρού Σταυρού. Οτι γράφεται αμέσως παραπάνω για τον πατέρα του, ισχύει και γ' αυτόν.

Α/α ΓΠ 255

7) Πετρόπουλος Ζαφείρης (σελ.316) από Καστέλι, στρατιώτης. Επεσε μαχόμενος στην Αμφισσα το 1821. Χορηγήθηκε δε στη χήρα του Αγνούλα Πετροπούλου σύνταξη χωρίς ν' αναφέρεται ποσό. Η πληροφορία έχει παρθεί από τους καταλόγους συνταξιούχων της συλλογής Λαδά (Τμήμα Δ') που είναι κατατεθειμένοι στα Γενικά Αρχεία του Κράτους. Στους καταλόγους αυτούς φέρει τον αριθμό φακέλλου καταλόγου 47 και αυξ. αριθμό 2832. Είναι λίγο δύσκολο να προσδιοριστεί η γενιά του. Πάντως το πιθανότερο είναι να προέρχονται από την οικογένεια Πέτρου, η ο-

ποία λίγο πριν το τέλος του περασμένου αιώνα, απέκοψε την κατάληξη -πούλος. Το όνομα Ζαφείρης δε μοιάζει για καστελλιώτικο. Είναι επίσης πολύ πιθανό να πρόκειται για άποικο προσωρινώς στο χωριό μας ή για λάθος εγγραφή τύπου καταγωγής.

Α/α ΓΠ 290

8) Σκιώτης Δημήτριος (σελ. 318) από Καστέλι, πένταρχος. Σκοτώθηκε πολέμωντας στην Κορασίδα. Η πληροφορία είναι από το αρχείο Κορνά Τράκα έγγραφο αριθμ.16814, όπου στο περιθώριο του Καταλόγου, σημειώνεται ο τόπος που αγωνίστηκε και θυσιάστηκε. Και εδώ έχουμε κενό, συγκρίνοντας σε σχέση με τα σημερινά επώνυμα του χωριού μας και του Χλωμού, στα οποία δεν υπάρχει τέτοιο επώνυμο. Οι πιθανότητες είναι πολλές και στην περίπτωση ετούτη. Να πρόκειται για παρατσούκλι ή για σώγαμπρο από ξένο χωριό ή για προσωρινό άποικο ή κι ακόμα να υπήρχε το όνομα αυτό, το οποίο δεν άφησε απογόνους. Στην έρευνα του Ληξιαρχείου Θανάτων του ιερέως Γ. Αδαμόπουλου και συνέχεια (1856 ε-πόμενα) δεν ανευρέθη τέτοιο επώνυμο.

Α/α ΓΠ 291

9) Σκουρτιάς (μάλιστα αναφέρεται ως Σκορτιάς) για μ'ρό όνομα άγνωστο, από Χλωμό. Το πιθανότερο είναι το μικρό του όνομα νάναι Νικόλαος. Επεσε πολεμώντας στο Μεσολόγγι. Οι πληροφορίες είναι από τον ατομικό φάκελλο του αγωνιστή αδελφού του Ανδρίτσου Σκουρτιά, που βρίσκεται στους καταλόγους συνταξιούχων της συλλογής Λαδά στον Κατάλογο με αύξοντα αριθμό 192 και φέρει ο φάκελλός του τα στοιχεία (ΑΑ-1555). Δεν γεννάνται καμιά αντίρρηση, ό,τι πρόκειται για ηρωικό μέλος της οικογενείας Σκουρτιά από τον Χλωμό.

Α/α ΓΠ 314

10) Τσόκας (ή Τζίκας-λάθος) (σελ. 320) με μικρό όνομα άγνωστο. Από Καστέλι, στρατιώτης. Το πιθανότερο είναι το μικρό όνομά του να ήταν Αθανάσιος. Επεσε πολεμώντας στην πολιορκία του Μεσολογγίου. Ζητήθηκε με αίτηση από τον αδελφό

του Γεώργιο Τσόκα η απονεμή αριστείου και του απονεμήθηκε ο Σιδηρός Σταυρός. Το όνομά του φέρεται και στον κατάλογο των αριστείων στον αριθμό 1891 (σελ. 152) με τη διαφορά ότι από λάθος έχει αναγραφεί εκεί και τόπος καταγωγής Κουκουβίτσα/Αμφισσα. Πρόκειται για πρόγονο των Κουτρουμπαίων (Τσοκαίων).

Θα είναι μεγάλη παράληψη να μη χαραχτούν τα ονόματα αυτών των παλληκαριών που έπεσαν μαχόμενα γενναία στον αγώνα της ελευθερίας του 1821 στο ηρώο του χωριού μας. Πρόκειται για ανέκκλητο ηθικό χρέος όλων μας.

Στη συνέχεια θα ακολουθήσει η παράθεση των αγωνιστών συγχωριανών μας, που έλαβαν μέρος στους αγώνες της ανεξαρτησίας του 1821 έως το 1829.

Β' ΑΡΧΕΙΟ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ

Και στο κεφάλαιο τούτο πριν αρχίσουμε την καταγραφή όλων των αγωνιστών που έχουν αποθησαυρισθεί στους Καταλόγους του αρχείου αγωνιστών (Εθνική Βιβλιοθήκη) στα μητρώα και στους ατομικούς φακέλλους της Φωκίδας, να σημειώσουμε ορισμένες συνομογραφίες, για την κατατόπιση των αναγνωστών μας:

ΑΑΦ = Αύξων αρ.Φακέλλου (της Υπηρεσίας) του Αρχείου

(δεν βαθμ.) = Το αντίστοιχο όνομα δεν βρέθηκε στα Μητρώα

(δ.ε.φ.) = Δεν εντοπίστηκε αντίστοιχος ατομικός φάκελλος

Κ = (Αριθμημένο) Κυτίο (Κουτί) ατομ. Φακέλλων του Αρχείου

Μ = Μητρώο (Υπαξ/κών (Παλαιό), Αξ/κών, Ναυτικού Τμήμ. Πολιτικών)

φ = ατομικός (-οι) Φάκελλος (-οι)

(+) = Περιλαμβάνεται και στο Κατάλογο (Γνωστών) Πεσόντων (αρ.6)

(*) = Περιλαμβάνεται και στον Κατάλογο Συντάξεις-Προικοδοτήσεις (αρ.5)

(σελ.) = Σελίδα που αναφέρεται ο αγωνιστής στο βιβλίο "Η Φωκίδα της Επανάστασης" του Ε.Ν. Σταθόπουλου

Γ. Καψ. = Γ. Ε. Καψάλη «Ο Θανάσης Μάνικας και οι Πολιορκητές των Σαλώνων» (έκδοση του Δήμου Αμφίσσης 1973)

Α/α Α77

1) Αναστασίου Αναγνώστης (σελ.41). Από το Χλωμό, αλλά τον φέρουν και κάποιο στο Λιτζέρι Λοκρίδας. Τούτο ως μην φανεί παράξενο, γιατί ο Χλωμός από τα χρόνια ακόμα της Επανάστασης είχε αρχίσει να μετακινείται και στο Λιτζέρι και στο Δραχμάνι και αργότερα στη Χαλκίδα. Φέρεται ως Στρατιώτης του αγώνα με αριθμό φακέλλου 770. Περισσότερα στοιχεία δεν έχουμε γ' αυτόν. Πάντως το όνομα Αναστασίου ήταν από τα βασικά του Χλωμού και ο τελευταίος ιερέας του Χλωμού, ο Παπανάκος, που μετώκησε και αυτός στο Λιτζέρι, Αναστασίου λεγόταν.

(Συνέχεια στο επόμενο)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΝ

1. Το Δ.Σ. του Συλλόγου Γυναικών Καστελλίων εκφράζει δημόσια τις ευχαριστίες του προς όλους όσους προσέφεραν οικονομική βοήθεια και υλικά των καταστημάτων τους, προς ενίσχυση των σκοπών του Συλλόγου μας. Ιδιαίτερα ευχαριστεί:

1. Τον Δήμο Γραβιάς
 2. S & B Βιομηχανικά Ορυκτά Α.Ε.
 3. SUPER MARKET Κουλαρμάνης Γραβιά
 4. SUPER MARKET Γουλιάμου Γραβιά
 5. Αρτοποιείο Τάκη Γουλιάμου Γραβιά
 6. Ταξιδιωτικό Γραφείο «Κουλουμπούρος» Ιτέα
 7. Καθαριστήριο Ρούχων Κυριαζής Ιωάν. Πολύδροσο
 8. Βιομηχανία Ξύλου «ΧΑΜΗΛΟΣ Α.Ε.» Καστέλλια
 9. Ξυλουργικές εργασίες Παύλος Κονδύλης Καστέλλια
2. Ο Σύλλογός μας στα πλαίσια της συνεργασίας με τον Πολιτιστικό Σύλλογο του χωριού μας κατά την τελευταία ημέρα του πανηγυ-

ριού, προσέφερε πίτες σε όλα τα τραπέζια καθώς και στους επισήμους. Ζεστή κολοκυθόπιτα πάνω σε παραδοσιακό πλαστήρι την προσέφεραν οι κοπέλες του χορευτικού, συνοδευόμενη από τούρτα ψυγείου. Κατά την διάρκεια του πανηγυριού ο Σύλλογος Γυναικών διέθεσε προς αγορά πολλά παραδοσιακά προϊόντα που φτιάχνονται από τα μέλη μας και εγγυώνται την άριστη κατασκευή και ποιότητα υλικών που αναγνωρίζεται από όλους όσους τα δοκίμασαν. Πληροφορίες τηλ. 22650 91785.

3. Εκδρομή στην Κωνσταντινούπολη. Οργανώθηκε μια τέλεια εκδρομή προσκύνημα στην Κωνσταντινούπολη. Όνειρο πολλών συγχωριανών μας. Είδαμε την Πόλη, τα πριγκιπωνήσια, το Πατριαρχείο και προσκυνήσαμε στην Αγία Σοφία. Σε όλους θα μείνει αλησμόνητη η εμπειρία από την Βυζαντινή εμπειρία που γνωρίσαμε τις πέντε ημέρες της επισκέψεώς μας στην Κωνσταντινούπολη.

4. Στην διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων ο Σύλλογός μας πρόσφερε δωρεάν μετάβαση στο Ολυμπιακό Στάδιο προκειμένου να υποστηρίξουμε την προσπάθεια της Αλεξάνδρας Παπαγεωργίου, και οι συγχωριανοί μας ανταποκρίθηκαν.

Ευχαριστούμε θερμά την γιαγιά και την οικογένεια της Αλεξάνδρας για το δείπνο που μας προσέφερε στο χωριό μας.

5. Στις 26 Σεπτεμβρίου 2004 πραγματοποιήθηκε δωρεάν εκδρομή για τα μέλη μας στο Σύνιδειο Ιδρύματος με ιδιαίτερη οπτικοακουστική εμπειρία για όλους.

6. Αρχές Οκτωβρίου οργανώθηκε εκδρομή στην Παναγία την Προυσιώτισσα, και επίσκεψη των μελών μας στις εγκαταστάσεις του Αγροτουρισμού Συνεταιρισμού Γυναικών Καρπενησίου.

7. Στις 15 Οκτωβρίου 2004 η Εταιρεία εμπορίας οικιακών συσκευών Α.Μ.Σ. οργάνωσε έκθεση και παρουσίαση των προϊόντων της προς τα μέλη μας, από 5μελή αντιπροσωπεία της. Επικεφαλής η κ. Παναγιώτα Κολλάτου, φίλη του χωριού, αφού αγόρασε δικό της σπίτι στα Καστέλλια.

- Πληροφορούμε τους συγχωριανούς μας ότι ο Σύλλογός μας θα κυκλοφορήσει Ημερολόγιο του 2005 με παλιές φωτογραφίες από εορταστικές εκδηλώσεις του χωριού μας, από το Πάσχα, τα πανηγύρια, σχολικές γιορτές.

- Επίσης όπως και πέρυσι οργανώνει Χριστουγεννιάτικο παζάρι με δώρα για τις γιορτές και παραδοσιακά γλυκά και ποτά στις 18 και 19 Δεκεμβρίου 2004.

Σας ευχόμαστε χαρούμενες γιορτές και ευτυχημένο το 2005. Το Δ.Σ. του Συλλόγου Γυναικών Καστελλίων

ΠΡΙΝ 40 ΧΡΟΝΙΑ

ΑΠΟ ΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ

- Την 1η Νοεμβρίου 1964 εις τον Ιερό Ναό Αγίας Φωτεινής Νέας Σμύρνης, ειλεόθησαν οι γάμοι του Επισμηναγού κ. Ευθυμίου Ν. Κόλλια μετά της δίδος Αντιγόνης Μανανά.

- Την 1η Νοεμβρίου 1964 στον Ιερό Ναό του Προφήτη Ηλία στο Παγκράτι, παρουσία εκλεκτού κόσμου τελέσθησαν οι γάμοι του κ. Γεωργίου Κοράκη διαμένοντος εις Νέα Υόρκη, μετά της χαριτωμένης δεσποινίδος Χριστίνας Γεωργ. Σταματέλου. Το βράδυ παρέθεσαν γεύμα στο Κέντρο «ΣΚΑΛΑΚΙΑ», στο οποίο παρεκάθησαν πάνω από 200 άτομα και συδιασκέδασαν με τους νεογμούς μέχρι το πρωί.

- Επίσης στα Καστέλλια ειλεόθησαν την 11.10.64 οι γάμοι του κ. Μαργαρίτη Ι. Παππά μετά της δίδος Μαρίας Θεμ. Αποστολοπούλου.

ΧΡΟΝΙΑΡΕΣ ΜΕΡΕΣ

Χρονιάρες μέρες καρτερούμε λαχταρούμε και τις προσμένουμε να φτάσουν καρωπές

να μας αφίσουν τη γαλήνη του περνώντας κι' όπως γιορτάζουμε να νοιώσουμε καρές.

Χρονιάρες λέμε τις ημέρες που κυλούν σα νάταν της ημέρας μια μικροστιγμή κι' ύστερα χάνονται και σβύνεται και ξεχνούνται πίσω αφήνοντας με ανάνηση χρυσή

Χρονιάρες μέρες οι καμπάνες τέτοιες μέρες τον κόσμο κράζουνε «Ελάτε Χριστιανοί» οι πόρτες τρίζουν στη νυχτιά και ο μπότες καλωσρίζουν τα παιδιά με κάποια τους ευχή.

Χρονιάρες μέρες!...Μια λαχάρα στην καρδιά μας ώσπου να φθάσουν και να πέσουν κι' αυτές στον χρόνου το απύθμενο το χάος μακριά μας για νάρθουν άλλες πια, του χρόνου πιο καλές.

ΤΑΚΗΣ ΒΑΒΗΣ

Μικρά... μικρά...

ΤΑ ΒΑΡΕΑ ΟΧΗΜΑΤΑ

Διαβάσαμε στο χώρο Ανακοινώσεων του Δ.Δ. Καστελλίων την απόφαση του Τοπικού Συμβουλίου περί μη διελεύσεως βαρέων οχημάτων μέσα από το χωριό. Το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου ενέκρινε την εισήγηση του Τοπικού Συμβουλίου σε συνεδρίασή του και πήρε την σχετική απόφαση. Όμως εμείς βλέπουμε να κυκλοφορούν ακόμη βαρέα οχήματα. Τί συμβαίνει; Έλλειμα ενμέτρησης και αστυνόμευσης;

ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ ΠΑΡΑΚΑΜΨΗΣ ΓΡΑΒΙΑΣ

Απόφαση Δημοτικού Συμβουλίου Γραβιάς 114/2003

«Εγκρίνει την εκτέλεση του έργου **Παράκαμψη Γραβιάς** με εφαρμογή της λύσης ένα (1), όπως αυτή έχει ήδη δημοδογηθεί και εξελίσσεται από τις αρμόδιες υπηρεσίες υλοποίησης του έργου αυτού (ΥΠΕΧΩΔΕ & Δ/νση Δημοσίων Έργων Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας) με βελτιώσεις στις τεχνικές κατασκευές του.

Ερώτηση προς τον κ. Δήμαρχο.

χο.

Υπεβλήθησαν σχετικές προτάσεις σύμφωνα με την απόφασή σας;

Ποία σημεία αφορούν και ποιός ο μελετητής Μηχανικός των προτάσεών σας;

ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΠΑΝ. ΛΕΖΑ

Το πρώην Παντοπωλείο Παν. Λέζα ανακαινίζεται και πιστεύουμε ότι θα γίνει σωστά και υπεύθυνα, ζώντας την παράδοση. Όπως σωστή και υπεύθυνη θα πρέπει να είναι η μελλοντική χρήση του. Πως θα εξυπηρετεί πάνω από όλα τους συγχωριανούς μας.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΤΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

Οι τελευταίες Δημοτικές εκλογές ανέδειξαν δύο γυναίκες συγχωριανές μας για το Τοπικό και Δημοτικό Συμβούλιο. Είναι η κ. Τούλα Λέζα - Μηχανίδου για το Τοπικό και η κ. Χαρά συζ. Τσακρή για το Δημοτικό. Χαιρετίζουμε την επιτυχία τους και προσδοκούμε πολλά. Πιστεύουμε ότι θα αναλάβουν πρωτοβουλίες με τις ευαισθησίες που διαθέτουν και τα Κ.Ν. με χαρά θα τις φιλοξενίσουν.

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΟΥ 2005 ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Ο Γυναικείος Σύλλογος του χωριού μας κυκλοφόρησε για το 2005 Καστελλιώτικο Ημερολόγιο, με Καστελλιώτικες παλιές φωτογραφίες με έξοχη εμφάνιση.

Πωλείται από το Σύλλογο των Γυναικών προς 8 ευρώ το ένα. Δεν πρέπει να λείψει από κανένα Καστελλιώτικο σπίτι, όπου γης.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΕΣ ΕΥΧΕΣ

“Συμπατριώτες και Συμπατριώτισσες
Εύχομαι ολόψυχα σε σας και τις οικογένειές σας, να γιορτάσετε το κορυφαίο γεγονός της ανθρωπότητας, την Γέννηση του Θεανθρώπου με υγεία και ειρήνη και το 2005 να χαρίσει ευημερία σε όλους.
Ο ερχομός του καινούριου χρόνου βρίσκει τους Έλληνες ενωμένους και αποφασισμένους να εργαστούν για ένα καλύτερο μέλλον. Με ενότητα, εμπιστοσύνη στις δυνάμεις μας και αισιοδοξία θα συνεχίσουμε και στη Φωκίδα την προσπάθεια για την ανάπτυξη του τόπου μας.

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ
ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜ. ΜΠΟΥΓΑΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΦΩΚΙΔΑΣ”

“Ειρήνη, Υγεία και Προκοπή, οικογενειακή και ατομική, είναι οι πιο εγκάρδιες ευχές μου προς όλους τους συμπατριώτες Φωκείς και φίλους για τις προσεχείς Αγίες ημέρες των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς.

Ας νιώσουμε ό,τι οράματα και αγώνες χρόνων που πάντα μας ενέπνεαν, μας έχουν φέρει τώρα πολύ πιο κοντά στην πραγμάτωσή τους που παρά τη μη ευνοϊκή συγκυρία θα μας ωφελήσει όλους.

Με την πιο ευρεία συμμετοχή, την αξιοποίηση των δυνατοτήτων και την ανάδειξη των ικανών, εύχομαι το 2005 να αποβεί δημιουργικό και καρποφόρο για την πατρίδα και τον καθένα μας.

Χρόνια πολλά - Καλή Χρονιά
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΧΑΡ. ΦΛΩΡΟΣ”

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΣΕ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Στις 20 Μαρτίου 2005 και ώρα 10.30 π.μ. στην αίθουσα «Δελφοί» του Πνευματικού Κέντρου Ρουμελιωτών (Σίνα και Δαφνομήλη-Πευκάκια) θα πραγματοποιηθεί σύμφωνα με το Καταστατικό του Συλλόγου μας η Γενική Συνέλευση με θέματα: α) Απολογισμός απερχομένου Δ.Σ. β) Πεπραγμένα Δ.Σ. κατά την παρελθούσα διετία του Συλλόγου μας, γ) Έγκριση δαπανών και ισολογισμού και δ) Αρχαιρεσίες για την ανάδειξη νέου Δ.Σ.

Να μη λείψει κανένας. Αν δεν υπάρξει απαρτία κατά το Καταστατικό του Συλλόγου, η σύγκληση της Γενικής Συνελεύσεως θα πραγματοποιηθεί την επομένη Κυριακή 27 ΜΑΡΤΙΟΥ 2005 στην αυτή αίθουσα και την αυτή ώρα με όσα μέλη του Συλλόγου ήθελαν προσέλθει.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου